

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ,
ОПОДАТКУВАННЯ ТА МИТНОЇ СПРАВИ**

КАФЕДРА МИТНОЇ СПРАВИ

«МИТНИЙ FORUM»

**Матеріали круглого столу
(засідання студентського наукового
товариства кафедри митної справи)**

21 листопада 2018 р.

м. Ірпінь

УДК 339.543(477)(06)

ББК 67.9(4Укр)301.143.1я431

М66

Рекомендовано до друку

Вченою радою Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи

*Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 7 від 13 лютого 2019р.)*

«МИТНИЙ FORUM»: матеріали наук.-практ.круглого столу (засідання студентського наукового товариства кафедри митної справи), 21 листопада 2018 р. – Ірпінь: УДФСУ, 2019. – 98 с.

Збірник містить матеріали круглого столу(засідання студентського наукового товариства кафедри митної справи) «МИТНИЙ FORUM», який відбувся 21 листопада 2018 р. за ініціативи кафедри митної справи Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи Університету ДФС України. Розглянуто найбільш актуальні проблеми реформування митної справи за такими напрямками: проблеми та перспективи розвитку зовнішньоекономічної діяльності України; митну політику країни за умов активізації інтеграційних процесів; розвиток митного контролю з урахуванням вимог міжнародних стандартів; митне оподаткування операцій зовнішньоекономічної діяльності в Україні як важіль впливу держави на розвиток економіки країни; розвиток пост-митного аудиту як інструменту реалізації митної політики держави

Видання розраховане на науковців, викладачів, економістів, фінансистів, юристів, працівників органів державного управління, студентів вищих навчальних закладів та господарюючих суб'єктів.

УДК 339.543(477)(06)

ББК 67.9(4Укр)301.143.1я431

Організаційний комітет:

Пашко П.В., д.е.н., професор, ректор УДФСУ; **Цимбал П.В.**, д.ю.н., професор, проректор з наукової роботи УДФСУ; **Швабій К.І.**, д.е.н., професор, директор Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи УДФСУ; **Гребельник О.П.**, д.е.н., професор, завідувач кафедри митної справи УДФСУ; **Сушкова О.Є.**, к.е.н., доцент, доцент кафедри митної справи УДФСУ; **Микитенко Т.В.**, к.е.н., доцент, доцент кафедри митної справи УДФСУ; **Сторожук О.В.**, к.е.н., доцент, доцент кафедри митної справи УДФСУ; **Ємець А.В.**, старший викладач кафедри митної справи; **Лепеха М.О.**, старший викладач кафедри митної справи; **Борса В.В.**, старший викладач кафедри митної справи.

© Колектив авторів, 2019

© Університет державної фіскальної служби України, 2019

ЗМІСТ

Стор.

Буднік Інна Олександрівна

6

ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ УКРАЇНИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ

Вакулич Мар'яна Василівна

10

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕМІЩЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТОВАРІВ, ЩО МІСТЯТЬ ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Відливана Софія Петрівна

14

КОРУПЦІЙНІ СХЕМИ НА МИТНИЦІ ЯК ОДНА ІЗ ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Гурин Анна Олегівна

18

АНАЛІЗ СТАНУ ПРОТИДІЇ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ТА КОНТРАБАНДІ В УКРАЇНИ

Данилюк Ілона Вікторівна

21

ВПЛИВ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ

Ковтун Катерина Миколаївна

24

ПРОБЛЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ДЕКЛАРУВАННЯ ТОВАРІВ ТА РОЗРОБКА РЕКОМЕНДАЦІЙ ПО ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЮ

Копотун Анастасія Михайлівна

27

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Кутузова Єлизавета Павлівна

31

ПРОБЛЕМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

<i>Куш Марія Олександрівна</i>	34
САНКЦІЇ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
<i>Льона Максим Ярославович</i>	37
ЕКСПОРТ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР УКРАЇНИ: АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ	
<i>Майданович Анастасія Сергіївна</i>	40
ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ АДАПТАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА З ПРОФІЛАКТИКИ ПОРУШЕНЬ МИТНИХ ПРАВИЛ ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ	
<i>Мельник Лідія Васиївна</i>	44
ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ	
<i>Мельник Лілія Олександрівна</i>	48
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МИТНОГО ПОСТ-АУДИТУ В УКРАЇНІ	
<i>Моргуненко Артем Сергійович</i>	52
МИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ З ІНОЗЕМНОЮ РЕЄСТРАЦІЄЮ	
<i>Пастушок Анжела Олександрівна</i>	55
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ І СТАБІЛІЗАЦІЇ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	
<i>Пилулько Христина Віталіївна</i>	58
МИТНА ПОЛІТИКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ІСНУВАННЯ ДЕРЖАВИ	
<i>Проценко Олександр Ігорович</i>	61
ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ЕКСПОРТНО- ІМПОРТНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ СУБ'ЄКТІВ ЗЕД	
<i>Райчева Аліна Олександрівна</i>	64
УДОСКОНАЛЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ АКТИВНОГО РОЗВИТКУ	

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

<i>Старушик Марія Миколаївна</i>	68
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	
<i>Струтинська Катерина Вікторівна</i>	71
ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ УКРАЇНИ: ГЕОГРАФІЧНА І ТОВАРНА СТРУКТУРА	
<i>Стойкова Єлизавета Сергіївна</i>	74
АНАЛІЗ МЕХАНІЗМУ «ЄДИНОГО ВІКНА» ЯК НОВОВВЕДЕННЯ НА МИТНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ	
<i>Тригуб Світлана Едуардівна</i>	77
«ЄДИНЕ ВІКНО» ЯК СПОСІБ ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ	
<i>Тарнавський Микола Вадимович</i>	81
ДОСВІД УПРАВЛІННЯ МИТНОЮ СЛУЖБОЮ ІЗРАЇЛЮ ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	
<i>Царик Олег Олександрович</i>	84
ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН НА МАКРОРІВНІ	
<i>Чушак Ірина Василівна</i>	87
УНИКНЕННЯ СПЛАТИ ЗА РОЗМИТНЕННЯ АВТОМОБІЛІВ В УКРАЇНІ	
<i>Шайко Дар'я Русланівна</i>	90
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ	
<i>Шевченко Євгеній Дмитрович</i>	93
ПОДАТКОВИЙ МЕХАНІЗМ У ПРОЦЕСАХ ЗЕД	

Буднік Інна Олександрівна,
студентка групи МСБі-15-2
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: **Лепеха Марина Олександрівна,**
старший викладач кафедри митної справи

ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ УКРАЇНИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ

Україна є державою з відкритою економікою. Зовнішня торгівля має важливе значення для господарської діяльності нашої країни та іноземних суб'єктів господарської діяльності.

Зовнішня торгівля України досліджена у працях багатьох вітчизняних науковців, серед яких роботи А. Мазаракі, Т. Мельник, О. Кисельової, Р. Боднар, В. Елейка, Б. Дідковської та ін.

В економічній літературі існують різноманітні визначення терміну «зовнішня торгівля». На думку І. Т. Балабанова та А. І. Балабанова вона представляє специфічну форму товарообміну між продавцями та покупцями різних країн. За визначенням О. П. Кіреєва зовнішня торгівля є сферою товарно-грошових відносин однієї країни з іншими, яка є складовою частиною міжнародної або світової торгівлі. Але найбільш чітко ця категорія розкрита в сучасному економічному словнику, за яким її розглядають як торгівлю з іншими країнами, за якої відбувається вивіз товарів із країни (експорт) та їх ввіз на територію іншої країни (імпорт) [1].

Зовнішня торгівля дає країнам можливість спеціалізуватися в тих видах діяльності, в яких вони мають порівняльні переваги, дисциплінує вітчизняних виробників, обумовлює вищу продуктивність праці. Зовнішня торгівля України є об'єктом національного державного регулювання і пов'язана з торговельним балансом країни. Вона поділяється на експортну (вивізну) — рух товарів або послуг від українського виробника до іноземних споживачів, та імпортну (ввізну) — рух товарів (послуг) від іноземного виробника до українських споживачів [2].

Зовнішня торгівля дозволяє державі:

- отримувати додатковий дохід від продажу національних товарів і послуг за кордоном;
- наситити внутрішній ринок;
- подолати обмеженість національних ресурсів;
- підвищити продуктивність праці, спеціалізуючись у світовій торгівлі на постачання певної продукції на світовий ринок [3].

Типовими факторами негативного впливу на зовнішню торгівлю є [3]:

- недосконале інституційне середовище,
- низька конкурентоспроможність,
- високий рівень ілlegalізації національної економіки,
- сировинна спрямованість експорту,
- залежність від імпорту енергоресурсів й високотехнологічної продукції,
- відсутність реальних економічних передумов.

За даними таблиці ми бачимо, що Україна збільшила обсяги експорту та імпорту. Обсяг експорту українських товарів у 2018-му підвищився на 10% порівняно з 2017 роком, і склав \$34,5 млрд. Імпорт збільшився на 15%, що в грошовому еквіваленті становить \$40,6 млрд.

Таблиця 1.

Стан зовнішньої торгівлі товарами у січні-вересні 2018 року (відносно січня-вересня 2017 року) [4]

Країни	2017				2018				Зміни до попереднього		
	Товарообіг, млн \$	Експорт, млн \$	Імпорт, млн \$	Сальдо, млн \$	Товарообіг, млн \$	Експорт, млн \$	Імпорт, млн \$	Сальдо, млн \$	товарообіг	експорт	імпорт
Всього	66 622	31 320	35 303	-3 983	75 179	34 546	40 632	-6 086	13%	10%	15%
ЄС	28 457	12 593	15 863	-3 270	32 102	14 608	17 494	-2 886	13%	16%	10%
СНД	13 027	5 049	7 978	-2 929	14 785	5 183	9 602	-4 420	13%	3%	20%
Інші	25 139	13 677	11 462	2 216	28 292	14 756	13 536	1 220	13%	8%	18%

Найбільш експортованими українськими товарами є продовольчі товари та сільськогосподарська продукція – \$12,8 млрд. Другою за обсягами є металургія – \$9,03 млрд. На третьому місці з експорту знаходяться машини, устаткування та транспорт – \$4,04 млрд.

У структурі імпорту на першому місці знаходяться машини, устаткування та транспорт – в грошовому вираженні обсяг закупівель склав \$12,2 млрд. Паливно-енергетичні товари – \$9,4 млрд і продукція хімічної промисловості – \$7,9 млрд займають друге та третє місця відповідно.

Основними напрямками українського експорту є країни Європейського Союзу (42%), СНД (15%) та на інші країни припадає 43%. Напрямок імпорتنих операцій не відрізняється від експорту: ЄС – 43%, СНД – 24%, інші країни – 33%.

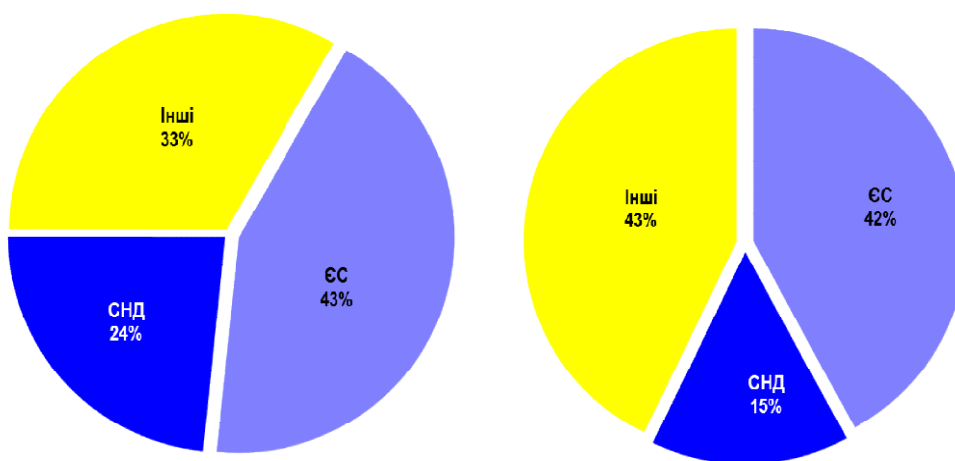

Рисунок 1. Структура імпорту [4]. Рисунок 2. Структура експорту [4].

Основними інструментами підтримки експорту з території України на сучасному етапі є [5]:

- стимулювання виробництва експортної продукції;
- сприяння модернізації та технічному переозброєнню експорто-орієнтованих виробничих потужностей;
- оптимізація національного правового та нормативно-інституційного режиму здійснення експортних операцій;
- удосконалення механізму фінансування та кредитування виробництв, які здійснюють експорт;

- налагодження ефективної системи страхування експортних операцій;
- забезпечення отримання сертифікатів на продукцію вітчизняного виробництва, відповідності метрологічного та стандартизаційного оформлення вітчизняної продукції вимогам західних ринків;
- стимулювання інвестиційної діяльності як національних, так і іноземних фізичних та юридичних осіб в експортоорієнтованому секторі економіки за допомогою податкових, усього широкого спектра фінансових та організаційних механізмів;
- вироблення системи національних пріоритетів у міжнародній торгівлі та їх практична імплементація засобами державного регулювання.

Отже, для ефективного функціонування зовнішньої торгівлі Україна повинна підтримувати вітчизняних експортерів, підвищувати обсяги експорту товарів і послуг. Більшість експорту – це сировинна продукція, а тому існує необхідність поступової переорієнтації на експорт готової продукції, що стане можливим лише за умови використання передових технологій і підвищення конкурентоспроможності української економіки. Проводити ефективну політику щодо імпортозаміщення з метою поліпшення торговельного балансу й забезпечення національної безпеки України.

Список використаної літератури:

1. Зубко О. В. Зовнішня торгівля інноваційними продуктами в умовах глобалізаційних викликів / О. В. Зубко. // Ефективна економіка. – 2010. – №9.
2. Єлісеєнко О. В. Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку зовнішньої торгівлі України / О. В. Єлісеєнко, Г. С. Скобелева. // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2014. – №4. – С. 9–12.
3. Калюжна Н. Зовнішня торгівля України: методологія дослідження / Н. Калюжна. // . Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право.. – 2017. – №1. – С. 16–31.
4. Державна фіскальна служба України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://sfs.gov.ua/mytna_statystyka/express-dovidky/305638.html

5. Зовнішня торгівля України її стан, проблеми та шляхи вдосконалення
[Електронний ресурс] – Режим доступу :<http://edufuture.biz/index.php?title>.

Вакулич Мар'яна Василівна,
Студентка групи ОМЛ 18-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: Сушкова Олена Євгеніївна,
к.е.н., доцент, професор кафедри митної справи

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕМІЩЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ТОВАРІВ, ЩО МІСТЯТЬ ОБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

На сьогоднішній день дедалі більшого розвитку набуває інтелектуальна, технічна, творча діяльність, тому за таких умов особливого значення набуває питання захисту прав інтелектуальної власності, зокрема під час переміщення таких товарів через митний кордон країни. Відповідно до проголошеного Україною напрямку на інтеграцію до Європейського союзу постає питання приведення у відповідність національного законодавства до міжнародних стандартів щодо переміщення та захисту товарів з інтелектуальною власністю через митний кордон.

Дослідженнями щодо захисту прав інтелектуальної власності приділена увага таких науковців: Дубініна А.А., Жаров В.О., Зельніченко О.І., Ковальський В.В., Підопригора О.А., Сорокіна, С.В., Черевко Г.В., Цибульов П.М., Штефан О.О. та інші. Проте питання щодо переміщення товарів інтелектуальної власності через митний кордон залишається недостатньо дослідженим.

Відповідно до змін у митному законодавстві України було суттєво розширено повноваження митниці у сфері сприяння захисту прав інтелектуальної власності, що значно наблизило національне законодавство до міжнародних стандартів у цій сфері, таким чином сприяючи його адаптації до норм ЄС. Серед

міжнародних актів, що передбачають застосування адміністративних процедур у сфері інтелектуальної власності, найважливіше місце займає Угода TRIPS (Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності). Дана Угода передбачає застосування судовими та правоохоронними органами держави комплексу адміністративних процедур, спрямованих на забезпечення охорони та захисту прав інтелектуальної власності [4].

У системі органів захисту прав інтелектуальної власності митниці відведена особлива роль, а саме – сприяння захисту прав інтелектуальної власності та вжиття заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України товарів з порушенням охоронюваних законом прав інтелектуальної власності [3], що поряд з іншими законодавцем віднесено до основних завдань митниць Державної фіскальної служби України.

Так, протягом січня-березня 2018 року зафіксовано понад 1500 випадків призупинення митного оформлення товарів за підозрою у порушення прав інтелектуальної власності. За цей період митницями ДФС порушено 4 справи про порушення митних правил за фактами ввезення товарів з порушенням прав інтелектуальної власності (ст. 476 Митного кодексу України).

Наразі у митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності за заявами правовласників внесено 3 691 об'єктів (з початку поточного року – 79). Це об'єкти авторського права, торговельні марки, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, сорти рослин й перелік таких заяв постійно зростає.

Згідно законодавства України всі результати творчої інтелектуальної діяльності визнані товаром і можуть бути об'єктом зовнішньоекономічних угод і переміщуватись через митний кордон України. Але об'єкти права інтелектуальної власності порівняно із звичайним товаром характеризуються деякими особливостями, що зумовлює необхідність вжиття спеціальних заходів при їх переміщенні через митний кордон України.

По-перше, право інтелектуальної власності виникає, тільки після державної реєстрації результату творчої діяльності у відповідних державних органах, зокрема

і у ДФСУ.

Положеннями статті 399 МК України встановлено, що у разі, якщо орган ДФС України на підставі даних митного реєстру виявляє ознаки порушення прав інтелектуальної власності щодо товарів, пред'явлених до митного контролю та митного оформлення, їх митне оформлення призупиняється, а товари підлягають розміщенню на складі цього органу. У день прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів орган ДФС України засобами факсимільного та/або електронного зв'язку повідомляє правовласника про факт пред'явлення цих товарів до митного оформлення, а декларанта – про причини призупинення їх митного оформлення, а також повідомляє декларантові найменування та адресу правовласника [3].

По-друге, охорона права інтелектуальної власності в більшості випадків обмежується територією певної держави, де відбулася державна реєстрація (за виключенням загальновідомих товарних знаків).

По-третє, відчуження права власності відбувається в повному обсязі, тоді як право інтелектуальної власності передається за ліцензійними угодами як у повному обсязі (виключна ліцензія), так і частково з обмеженням по строку, способу використання, території, кількості примірників тощо. Крім того, договори на передачу прав інтелектуальної власності підлягають державній реєстрації так само, як і право інтелектуальної власності.

Митний контроль за переміщенням товарів, що містять об'єкти інтелектуальної власності можна поділити на два види:

- безпосередній митний контроль, що здійснюється з детальною перевіркою наявності порушень прав інтелектуальної власності на матеріальному носії за умови попереднього надання інформації правовласником у порядку, передбаченому розділом X МКУ.

- формалізований митний контроль, який здійснюється відповідно до розділів II, III МКУ із дотриманням умов переміщення певних матеріальних носіїв. Ці заходи також спрямовані на захист прав інтелектуальної власності на митному кордоні,

але митні органи перевіряють лише формальні ознаки, передбачені законодавством, без перевірки наявності чи відсутності об'єктів прав інтелектуальної власності на цих матеріальних носіях. Водночас у авторів творів завжди залишається право отримати допомогу митних органів щодо захисту прав інтелектуальної власності шляхом здійснення безпосереднього митного контролю [1, с. 185].

Отже, внесені зміни до Митного кодексу України щодо прав інтелектуальної власності сприяли гармонізації національного законодавства світовим стандартам у цій сфері. Одним з найважливіших адміністративних органів у зв'язку із забезпеченням захисту прав інтелектуальної власності є національний митний орган. Він загалом відповідає за забезпечення ввезення в країну тільки тих товарів, які були вироблені на законних підставах з дозволу власника прав інтелектуальної власності.

Проте удосконалення потребує організація проведення митного контролю щодо об'єктів інтелектуальної власності, а саме, її технічне забезпечення з використанням сучасних умов зв'язку і каналів обміну інформацією, включаючи створення локальних сітей і використання можливостей глобальних сітей «Інтернет». Оскільки багато контрафактних і піратських товарів виробляються за межами країни, а потім ввозяться для продажу на місцевому ринку, ефективно діючий митний орган може допомогти зменшити навантаження на державні ресурси, що спрямовуються на боротьбу з піратством шляхом зменшення обсягу незаконних товарів.

Список використаної літератури:

1. Дубініна А. А., Сорокіна С. В., Зельніченко О. І. Митна справа: Підручник. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 320 с.
2. Коросташова І. М. Нове в митному законодавстві про захист прав інтелектуальної власності (аналіз норм Митного кодексу України 2012) / І. М. Коросташова // Вісник Академії митної служби України. Серія: «Право». — 2013. —

№1(10). – С. 29–34

3. Митний кодекс України від 13.03.2012 №4495-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.

4. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності від 15.04.1994 року // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: // http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/981_01.

Відливана Софія Петрівна,
Студентка групи МEB-15-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,
старший викладач кафедри митної справи

КОРУПЦІЙНІ СХЕМИ НА МИТНИЦІ ЯК ОДНА ІЗ ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

В умовах інтеграції України з європейським та світовим товариством одним із важливих аспектів сучасної державної правової політики є реформування та вдосконалення системи запобігання та протидії корупції. Жодні реформи в державному секторі не можуть бути реалізованими за умов високого рівня корупції. Досягнення успіху у процесі боротьби з корупцією є передумовою для демократичних перетворень у державі, зміцнення національної безпеки, зростання її економічного потенціалу, формування у суспільства довіри до влади, покращення добробуту громадян України.

Причинами контрабанди в Україні є: високі податки та збори, в порівнянні з іншими; корупція в правоохоронних та митних органах; - низький рівень податкового та митного контролю; ситуація на сході країни; невідповідність податкових та митних ставок податків; низький добробут населення, що спонукає його до протиправної діяльності.

Основними проблема в роботі митниці лишається недосконале митне законодавство, корупція та хабарництво, а також недостатня прозорість та відкритість митниці.

Чорна контрабанда. Повністю незаконне переміщення товарів через митний кордон поза митним контролем. Тобто, або перетин кордону поза митним постом або з незаконним звільненням від митного контролю (за певну плату в кишеню контролерам і представникам правоохоронних органів). Така схема використовується, як правило, для великих партій високоліквідного товару, який можна швидко продати і замести сліди.

Перерваний транзит. В даному випадку імпортований товар ввозиться на територію України як транзитний. Його одержувач, згідно з документами, перебуває також в іншій країні (найчастіше в країнах СНД). Однак межі України такий товар не покидає, незважаючи на формально виконану процедуру транзиту. Ця схема була особливо популярна в 90-і роки. Проте і зараз нею успішно користуються. Наприклад, в 2013 році було зафіксовано постачання з Болгарії одягу, взуття, тканин і меблів нібито на адресу російських одержувачів.

«Норма», «мурашки» або «піджаки». Зловживання наданими законом пільгами для ввезення товарів громадянами. Нагадаємо, що згідно із законом кожен громадянин для особистого використання має право за один раз провезти через кордон товарів на суму 1000 євро подорожуючи літаком і 500 євро – автомобілем. А також отримати поштою товару на суму не більше 150 євро в одному відправленні. Контрабандисти організовують з обох сторін кордону спеціальні бази, де великий вантаж дрібниться на дозволені до безкоштовного провозу партії, а після перенесення «мурашками» через кордон – знову збирається в одній фурі або розвозиться дрібнішими партіями по всій країні. На думку експертів, найбільшу загрозу для бюджету країни становлять такі поштові відправлення та перетин кордону пішки і на автомобілях через пропускні пункти. Оскільки возити літаками дрібні партії товару занадто дорого.

Заниження ваги. Ця схема застосовується вже при митному оформленні

вантажів для ввезення на територію України. Вона пов'язана з недостовірним декларуванням в описі вантажу, його кількості або вази. Суть даної схеми полягає в тому, що вага партії товару, що ввозиться, за документами спеціально занижується, щоб відповідно зменшити розмір митних платежів.

«Пересорт». Оформлення з використанням підміни найменувань в межах однієї товарної групи. Наприклад, є дорогі і дешеві будматеріали. Тому серед партій дешевої продукції непомітно намагаються втиснути дуже дорогі позиції, щоб заплатити імпортерне мито по мінімуму.

Товари «прикриття». Декларування товару зі значно нижчим податковим навантаженням, зазвичай такого, що не вимагає дозвільних документів. Умовно кажучи, декларант заявляє не дорогий одяг, а дешеві будівельні матеріали. Наприклад, керамічна плитка – багато важить, а коштує відносно небагато. Також свого часу аналітики вивчили ввезення велосипедних шин в Україну і виявилось, що їх вистачить для оснащення такої кількості велосипедів, як в Китаї.

«Майданчик» або «модна фірма». Системне впровадження всіх вищезгаданих «сірих» схем щодо зниження митних платежів шляхом створення і функціонування підконтрольних фірм-імпортерів, для яких керівництвом митниці встановлені особливі пільгові «умови» оформлення. Причому вони можуть працювати не тільки в звичних центрах оформлення вантажів – Києві, Одесі, Львові, а й інших областях. Як зазначають фахівці, існуванню цих схем сприяють такі законодавчі норми. По-перше, високий встановлений поріг для ввезення товарів без оподаткування для громадян (ст. 374 Митного кодексу України). По-друге, невідповідність норм МКУ Кіотській конвенції про відсутність особи, якій надається пільга, не менше 24 годин. Згідно з конвенцією, для тих, хто повертається в той же день з-за кордону з товаром, пільги щодо безмитного ввезення або обмежуються, або скасовуються зовсім (особливо це стосується тютюнових і алкогольних виробів) [2].

Контрабандисти також користуються недосконалістю в адмініструванні митних платежів та контролю митниці в цілому. А саме: відсутністю повноцінного

обміну попередньою інформацією про товари, що переміщуються, з іншими країнами (крім Молдови); не обладнаними ділянками кордону поза пунктами пропуску, що дозволяє возити товари в обхід митних постів. Але головна проблема – це відсутність здатності митниці протидіяти незаконному ввезенню товарів і «вбудованість» митників у нелегальні схеми.

Для того, щоб Україна пододала контрабанду діяльність їй необхідно:

- посилити контроль на кордонах, шляхом облаштування всіх пропускних пунктів сучасними сканерами, рентгенівськими установками, системами зчитування номерів, відеоспостереження та відповідною інформаційною системою;
- посилення взаємодії органів державної влади задля запобігання незаконному переміщенню товарів та транспортних засобів через митний кордон України, ухиленню від сплати митних платежів, протиправному відшкодуванню ПДВ в результаті фіктивних експортних операцій [3];
- посилення адміністративної та кримінальної відповідальності для контрабандистів та осіб, які їх покривають;
- створення у країні таких умов, при яких контрабанда в Україні втратить своє значення;
- реформування системи оподаткування;
- здійснення моніторингу по всій території держави, задля попередження вчинення протиправних дій на кордонах та митних постах;
- сприяння зменшення корупції в органах державної влади, адже вона є основною причиною контрабандної діяльності.

Список використаної літератури:

1. Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур від 26 червня 1999 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_643
2. Митний кодекс України від 13 березня 2012 року з останніми доповненнями від 19 червня 2018 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://sfs.gov.ua/mk/>

3. Національний антикорупційний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://antikor.com.ua/articles/172692-nazvano_najpopuljarnishi_shemi_sirogo_i_chornogo_importu_v_ukrajinu

4. Профіль Володимира Гройсмана у Facebook [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/volodymyrgroysman/>

Гурин Анна Олегівна,
Студентка групи МЕБ 15-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,
ст. викладач, кафедри митної справи

АНАЛІЗ СТАНУ ПРОТИДІЇ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ТА КОНТРАБАНДІ В УКРАЇНИ

За останні кілька років кількість правопорушень у фіскальній сфері України значно зросла. Головним фактором, що впливає на сучасний розвиток кримінальної діяльності в Україні є економічний розвиток, що перебуває у стані реформування. Це свідчить про те, що значна кількість коштів не надійшла до бюджету України.

Одним з наслідків переважання контрабанди та правопорушень у фіскальній сфері є втрата державою монополії на імпорту та експортну діяльність певних категорій товарів, попит на вітчизняні товари зменшується, а продукти нелегального імпорту заповнюють ринки. Внаслідок чого збитків зазнають в першу чергу українські товаровиробники, і з рештою держава.

У сучасній українській науковій літературі дослідженням сутності контрабанди, профілактики правопорушенням у фіскальній діяльності, методам боротьби з контрабандою займалися такі українські та зарубіжні вчені як: С. Д. Подлінець, Х. М. Бабаєв, А.А. Музика, О. О. Дудоров, Н. А. Сафаров, О. І.

Остапенко, В. М. Володько та інші.

Контрабанда виникає внаслідок підвищення цін на певну категорію товарів в державі. До них належать:

1) особливо цінні товари – культурні цінності; рідкісні види тварин і рослин; органи та тканини людини тощо;

2) товари, що створюють загрозу здоров'ю людей – наркотичні засоби, психотропні речовини та їх аналоги чи прекурсори, сильнодіючі та отруйні речовини, а також фальсифіковані ліки;

3) предмети, що становлять небезпеку особистій та громадській безпеці – вибухові речовини, радіоактивні матеріали, зброя та боєприпаси; небезпечні відходи, мікробіологічні агенти;

4) предмети, що становлять загрозу суспільній моральності – твори, що пропагують насильство, жорстокість, дискримінацію тощо;

5) предмети, що загрожують особистій недоторканності особи – спеціальні технічні засоби негласного отримання інформації [1].

Митницями ДФС України у 2016 р. було розглянуто 12 839 справ про порушення митних правил, що складає 93% від заведених справ, розгляд яких віднесено до компетенції митниць ДФС (13 813 справ)[2, ст.34].

Згідно з даними Державної фіскальної служби України, впродовж 2016 р. на митницях було зафіксовано 23 235 порушень митних правил із вартістю предметів правопорушень на суму понад 2 млрд. грн, а також за даний період було виявлено 1 122 факти переміщення через кордон України наркотичних засобів, психотропних речовин та їх аналогів з порушенням митного законодавства.

Упродовж 2016 року митницями ДФС до правоохоронних органів було направлено 1 613 повідомлень про виявлення ознак кримінальних правопорушень, з яких у зв'язку з виявленням ознак злочину, передбаченого ст. 201 КК України – 211 повідомлень, у зв'язку з виявленням ознак злочину, передбаченого ст. 305 КК України – 270 повідомлень, у зв'язку з виявленням ознак злочинів, передбачених іншими статтями КК України направлено 1 132 повідомлення [2, ст.35].

Станом на 2017 р. було відкрито 23 185 справ, із вартістю предметів правопорушень на суму 1 236 882 395 грн, різниця з попереднім роком склала 396 млн. грн. Заведених справ у 2017 році було більше на 6 456 більше, ніж у 2016 р. Протягом 2017 року викрито 1,2 тис. фактів незаконного переміщення наркотичних засобів, психотропних речовин. Також, упродовж 2017 року митницями ДФС виявлено 467 фактів переміщення через митний кордон України зброї та боєприпасів з порушенням митного чинного законодавства [3, с.51].

Для протидії контрабанді та правопорушенням необхідно вирішити такі проблеми:

- 1) встановити жорсткий парламентський та громадський контроль за діями митних та прикордонних органів та забезпечити покарання за корупційні діяння;
- 2) оптимізувати ставки ввізного мита, акцизного збору та ПДВ з врахуванням забезпечення необхідного рівня захисту внутрішнього ринку;
- 3) спростити процедуру митного оформлення товарів;
- 4) забезпечити взаємодію органів СБУ, МВС, Державної прикордонної служби України, а також правоохоронних та контролюючих органів суміжних держав та митних органів для обміну інформацією;
- 5) забезпечити технічне обслуговування митниць сучасними засобами митного контролю, тобто встановити системи відеоспостереження, електронні ваги, прилади для сканування тощо;
- 6) сприяти розвитку кінологічної служби та застосувати пошукові методики виявлення наркотиків, засновані на міжнародному досвіді;
- 7) видати аналоги наркотичних засобів для тренування собак, адже тренування проходять із застосуванням замінників, які за запахом відрізняються від оригіналу;
- 8) висвітлювати в засобах масової інформації дії органів державної влади, пов'язані із боротьбою з контрабандою та порушеннями митних правил [4].

Отже, уряд країни приділяє увагу боротьбі з контрабандою, проводяться заходи щодо запобіганню порушенням митних правил, але цього не достатньо для

ефективного зменшення контрабанди та правопорушень. Для зменшення кількості втрат коштів для держави, слід вирішити низку проблем перш за все пов'язаних з протидією контрабанді, та впровадити заходи з підвищення державою контролю над процесом обігу товарів які ввозять в Україну. А також, варто вжити таких заходів як вдосконалення організаційно-правового забезпечення діяльності митних органів і розширення прав та обов'язків посадових осіб.

Список використаної літератури:

1. Дячкін О.П. Суспільна небезпечність контрабанди і правова відповідальність за її вчинення .Форум права.2012. №1.
2. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України.2016.URL:<http://sfs.gov.ua/data/files/199244.pdf>
3. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України.2017.URL: <http://sfs.gov.ua/data/files/223549.PDF>
4. Передало Х. С. Боротьба з контрабандою як один із методів забезпечення економічної безпеки держави.2016. URL: file:///C:/Users/home/Downloads/VNULPM_2016851_30%20(2).pdf

Данилюк Ілона Вікторівна,
Студентка групи МБМ-15-1 ННІ фінансів,
банківської справи Університету ДФС України
Науковий керівник: Сторожук Олександр Володимирович,
доцент кафедри митної справи УДФСУ, к.е.н., доцент

ВПЛИВ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ

Митна політика є одним із найважливіших інструментів впливу на зовнішньоекономічну діяльність держави. Сучасний економічний стан України

знаходиться в глобальному пошуку свого місця на економічних європейських просторах, тому вивчення та використання інструментів впливу є найголовнішим завданням держави.

Спираючись на досвід багатьох європейських країн можемо стверджувати, що митна справа є невід'ємною частиною висококваліфікованого населення, високоефективного життя суспільства та функціонування його економіки.

Вивченням цього питання займалися такі видатні вчені, як: Бережнюк І.Г., Гребельник О.П., Дудчак В.І., Єднак В.Ю., Кислий В.М., Куліш А.М., Пашко В.П., Сандровський В.В., Філіпенко Т.В. і тд.

Державна митна політика має величезний вплив на ефективність зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання. Оскільки вона визначає форми та методи здійснення ЗЕД. Зокрема, шляхом упровадження як економічно обґрунтованих так і суто політичних заходів держава може регулювати експортно-імпорتنі потоки товарів та послуг. Установлюючи ставки ввізного мита, захищає внутрішніх товаровиробників і, навпаки, при переповненні внутрішнього ринку певними видами товарів надає експортні пільги виробникам цих товарів, що, у свою чергу, сприяє підвищенню рентабельності зовнішньоекономічної діяльності та продуктивності роботи підприємств у цілому [1, 15–16].

На сучасному етапі розвитку держави можна виділити такі напрямки митної політики в Україні: структура системи державного регулювання митної політики; митне оформлення та митна вартість, вільні митні зони на території України; перелік товарів, які забороняються.

Варто зазначити наступний контекст митної політики: використання основних інструментів митного регулювання: по-перше, передбачає втручання в сферу держави, а тому потребує чіткої нормативно-правової регламентації, а по-друге, узгодження зовнішньоторговельної політики до загальноприйнятих стандартів міжнародної торгівлі. Такий контекст дає підстави говорити про те, що на сьогодні сучасна митна політика України характеризується недосконалістю, свідченням чому можуть бути такі фактори впливу на неї:

- значна частка у загальному обсязі товарообігу товарів переміщується від фіскальних органів або шляхом контрабанди;
- велика кількість правопорушень у сфері інтелектуальної власності;
- невідповідність існуючої системи митного контролю сучасним стандартам пропускну́ї спроможності;
- наявність певних шахрайських і корупційних схем у системі державного управління митною справою;
- великий обсяг оптимізації зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств тощо [2].

Отже, митна політика має вагомий вплив на зовнішньоекономічну діяльність держави та є її національним пріоритетом. Вона вимагає високої кваліфікаційної підтримки працівників державної митної справи. У сфері уваги потрібні бути основні напрямки митної політики України, які допоможуть у майбутньому її реалізувати. Варто зазначити, що використання основних інструментів митного регулювання передбачає їх втручання у сферу держави та дотримання чіткої нормативно-правової документації.

Список використаної літератури:

1. Кислий В.М. Вплив митної політики на ефективність зовнішньоекономічної діяльності / В.М. Кислий, Т.І. Жарик // Вісник Сумського державного університету. – Сер. “Економіка”. – 2008. – № 2, Т. 1. – С. 14–20.
2. Єдинак В.Ю. Вплив митної політики на зовнішньоекономічну діяльність підприємств / В.Ю. Єдинак, Н.М. Плешкова, С.П. Ніжніченко // Ефективна економіка. – 2014. – № 11.

Ковтун Катерина Миколаївна,
Студентка групи МEB-15-1 ННІ економіки, оподаткування
та митної справи Університету ДФС України
Науковий керівник: **Лепеха Марина Олександрівна,**
Старший викладач кафедри митної справи

ПРОБЛЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО ДЕКЛАРУВАННЯ ТОВАРІВ ТА РОЗРОБКА РЕКОМЕНДАЦІЙ ПО ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЮ

У зв'язку з тим, що кількість переміщуваних через кордон товарів з кожним днем збільшується, розвиток інформаційних митних технологій є одним з найбільш пріоритетних напрямків діяльності митних органів.

В даний час Державна фіскальна служба України активно розробляє і впроваджує нові інформаційні митні технології, які покликані прискорити і спростити здійснення митних операцій і порядок проведення митного контролю. Однією з таких технологій є система електронного декларування[1].

Питання електронного декларування пояснюється, по-перше, широким використанням даної технології учасниками ЗЕД, по-друге, наявністю в системі електронного декларування ряду проблемних аспектів, які ускладнюють її ефективне застосування.

Електронне декларування передбачає інформаційну митну технологію, яка дозволяє декларанту віддалено подати декларацію на товари в митні органи і здійснити митне оформлення через мережу Інтернет.

В Україні система електронного декларування запроваджена з 2006 року на підставі Наказу Державної фіскальної служби України від 18 жовтня 2006 року № 907 «Про затвердження концепції створення, упровадження і розвитку системи електронного декларування товарів». Єдина автоматизована інформаційна система (ЄАІС) функціонує з 2010 року. Вона об'єднує в собі всі програмно-технічні складові, необхідні для автоматизації процесів митного оформлення та контролю. Діюча в її складі автоматизована система митного оформлення «Інспектор»

(АСМО) охоплює всі процеси митного контролю як всередині країни, так і на митних кордонах [1].

Згідно зі статистичними даними, опублікованими на сайті ДФС України, на сьогоднішній день в електронній формі подається 95% декларацій на товари [3].

Переваги електронної форми декларування очевидні: по-перше, скорочується паперовий документообіг, так як електронне декларування передбачає можливість декларанта не подавати до митного органу документи, на підставі яких була заповнена декларація на товари. По-друге, скорочується час проведення митного контролю та знижуються ресурсні витрати, пов'язані з вчиненням митних операцій і проведенням митного контролю. Крім того контакт учасника ЗЕД та митного інспектора зводиться до мінімуму, що підвищує прозорість і скорочує вплив суб'єктивного фактора при прийнятті рішення посадовою особою митного органу.

Однак разом з тим присутній ряд факторів, які мають негативний вплив на розвиток системи електронного декларування. В першу чергу це стосується організаційного характеру. Досить часто митні інспектори крім електронного пакета документів, на підставі яких заповнена митна декларація, просять учасників ЗЕД надавати і паперовий варіант таких документів, так як з паперовими документами набагато простіше і звичніше працювати. Таким чином, ми можемо зробити висновок, що можливість навчання роботі з програмним забезпеченням електронного декларування була надана не всім інспекторам, і ті посадові особи митних органів, які не пройшли навчання, були змушені освоювати нову технологію самотійно, що значно менш ефективно. Вирішити проблему недостатньої підготовленості кадрів і слабкої їх мотивації, можна за допомогою розробки спеціальної програми навчання митників електронного декларування, яка буде включати в себе як теоретичну, так і практичну складові [2].

Питання технічного забезпечення системи митного декларування, також є проблемним. Учасники ЗЕД і митники – відзначають незручності, які пов'язані з використанням програмного забезпечення, що дозволяє застосовувати електронне

декларування. Тут можна виділити складність роботи з електронними документами, затримка повідомлень в режимі on-line, а також деяке запізнювання в зміні статусу декларації при його відстеженні з використанням мережі Інтернет. Дані технічні проблеми в першу чергу пов'язані з низькою продуктивністю серверного обладнання, збоями в роботі каналів зв'язку, недосконалістю програмних коштів, які реалізують електронне подання відомостей [3].

Зпровадження системи електронної митниці потребує фінансування з боку держави, для забезпечення всіх відділів необхідним обладнанням та швидкісним інтернетом. До того ж деяких капіталовкладень у даному випадку потребують людські ресурси, так як існує потреба в проведенні курсів або ж семінарів по знайомленню з нововведенням.

Незважаючи на поточні труднощі, при електронному декларуванні забезпечується більш високий рівень обслуговування учасників зовнішньоторговельних відносин, здійснюється це за рахунок спрощення, підвищення якості та збільшення швидкості виконання митних операцій, проведення митного контролю.

Таким чином, можна зробити висновок, що процеси економічної інтеграції, прискорення і зростання товарообігу неминуче впливають на формування системи електронної митниці. У свою чергу розвиток інформаційних митних технологій в сфері митної справи забезпечує інноваційний підхід до діяльності митних органів, який сприяє реалізації інтересів держави та бізнес-спільноти в сфері позаекономічної діяльності.

Список використаної літератури:

1. Наказ України від 18.10.2006 «Про затвердження концепції створення, запровадження і розвитку системи електронного декларування товарів» // Державна митна служба України. – 2006. – №907.
2. Наказ України від 01.12.2006 «Про затвердження Плану заходів Державної митної служби України, направлених на

впровадження електронного декларування товарів» // Державна митна служба України. – 2006. - №1075

3. Плани та звіти роботи [Електронний ресурс] // Державна фіскальна служба України. Офіційний портал – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/plani-ta-zviti-roboti-/>
4. Про схвалення Концепції створення багатфункціональної комплексної системи "Електронна митниця": Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2008 № 1236-р // Офіційний вісник України. – 2009.- №93.

Копотун Анастасія Михайлівна,

Студентка групи МСБі-15-2

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,

старший викладач кафедри митної справи

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Наразі Україна перебуває в епіцентрі гострого протистояння Захід-Росія, що кардинально актуалізує питання митної безпеки, оскільки дуже важливе значення для держави має наявність міцного захисту економічних інтересів та економічної безпеки, реалізація яких покладається на митні органи України.

Застосування митними органами України в системі митного оформлення модуля автоматизованої системи аналізу та управління ризиками дає змогу здійснювати автоматизований відбір митних декларацій або переміщень товарів, транспортних засобів, осіб через державний кордон, за якими необхідно посилити митний контроль, визначати перелік митних формальностей та фіксувати інформацію, внесену посадовими особами митниць [1].

У середньому щомісяця модулі автоматизованої системи аналізу та

управління ризиками забезпечують проведення автоматизованої оцінки ризиків близько 200 тис. митних декларацій, 290 тис. переміщень комерційних та 1,26 млн. переміщень пасажирських транспортних засобів у наземних пунктах пропуску через державний кордон [1].

Наприкінці 2017 року відбулися істотні зміни, щодо управління ризиками у сфері митного контролю.

По-перше, Уряд України схвалив Стратегію розвитку системи управління ризиками у сфері митного контролю на період до 2022 року, основною метою, якої є визначення шляхів розвитку та вдосконалення діючої в Україні системи управління митними ризиками з урахуванням міжнародного законодавства.

По-друге, в структурі 22 митниць ДФС створені відділи (сектори) з управління ризиками, які функціонально підпорядковуються Департаменту таргетингу та управління митними ризиками. Це стало значним кроком на шляху розбудови регіональної системи управління ризиків [2].

Зобразимо розбудову регіональної системи управління ризиками в Україні (рис. 1).

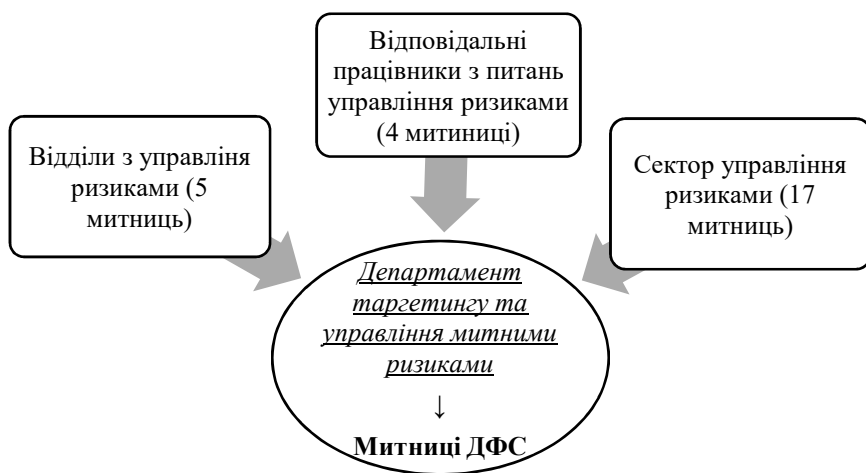

Рис. 1 – Розбудова регіональної системи управління ризиками [3]

До речі, ризик у митній справі полягає в ймовірності недотриманні вимог законодавства України з питань державної митної справи [4].

Варто зазначити, що головними функціями та процедурами Департаменту

таргетингу та управління ризиками є:

- планування заходів з управління ризиками;
- розробка профілів ризику та інших інструментів з управління ризиками;
- он-лайн моніторинг митних оформлень;
- моніторинг та оцінка застосування системи управління ризиками тощо [3].

Селективність автоматизованої системи аналізу та управління митними ризиками (АСАУР) визначається як частка митних декларацій, по яких АСАУР визначено необхідність проведення додаткових митних формальностей. Розглянемо для прикладу селективність АСАУР експорту за 2017 рік в Україні (рис. 2).

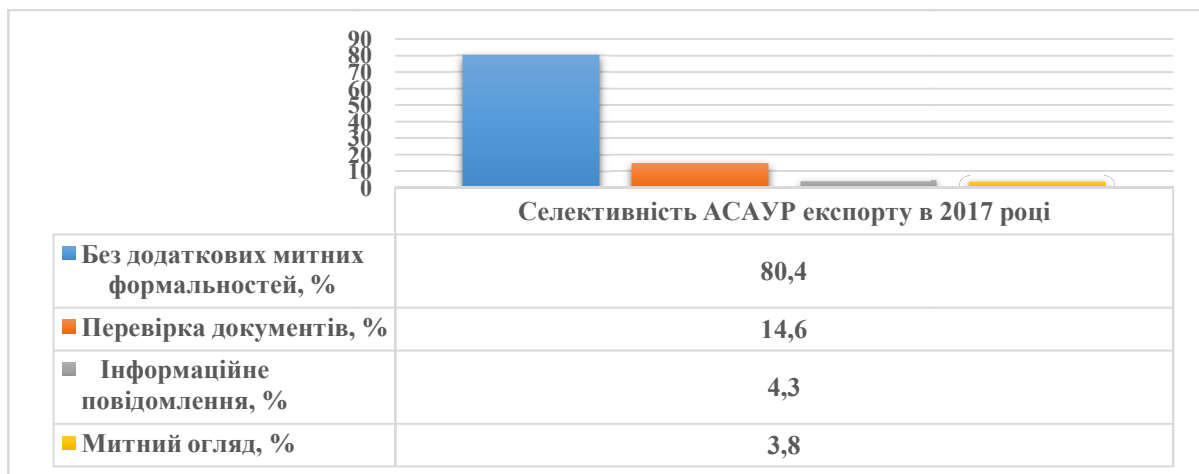

Рис. 2 – Селективність АСАУР експорту України в 2017 році [3]

Тобто, зазначена частка співвідношення кожного показника до загальної кількості митних декларацій, наприклад, якщо по митній декларації визначено необхідність проведення митного огляду та перевірки документів, то така митна декларація враховується при розрахунку кожного показника.

Застосування системи таргетингу для управління ризиками операцій з високим ступенем ризику включає (рис. 3).

В результаті ефективного застосування АСАУР створюється фіскальний ефект, за допомогою якого додатково сплачуються в бюджет митні платежі за результатами виконання митних формальностей, згенерованих АСАУР.

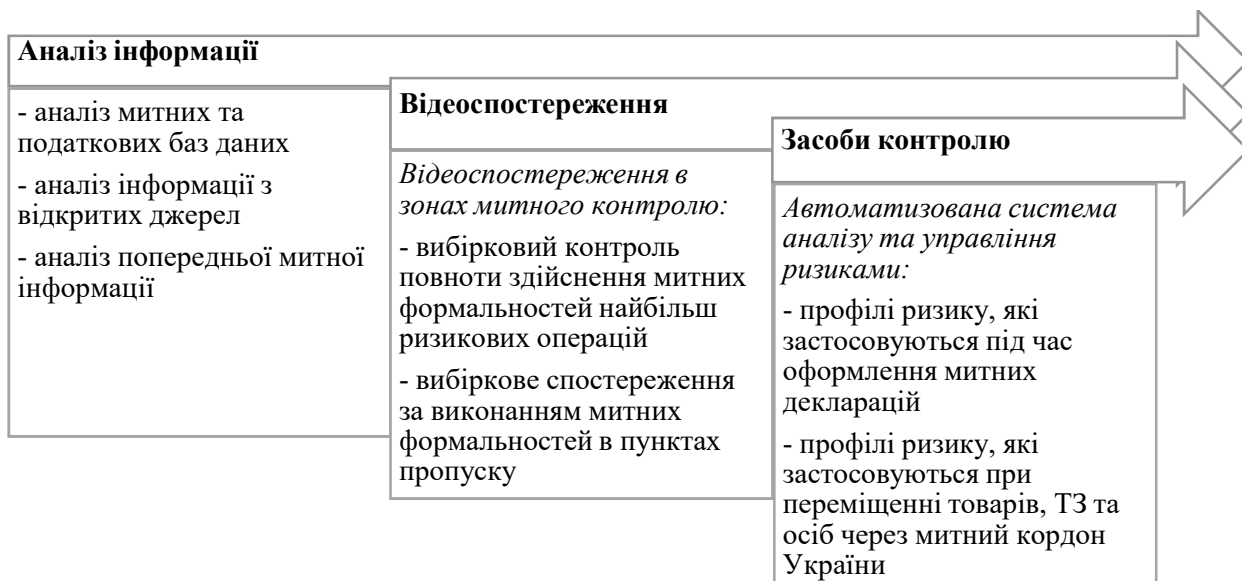

Рис. 3 - Застосування системи таргетингу для управління ризиками [3]

Отже, основними напрямками, щодо вдосконалення національної системи управління ризиками повинні стати:

- удосконалення нормативно-правової бази застосування СУР;
- подальша розбудова центрального та регіональних офісів СУР;
- впровадження модуля АСАУР в морських та повітряних пунктах пропуску;
- розширення джерел інформації для аналізу та оцінки ризиків.

Що дасть змогу забезпечити використання в Україні сучасної, гнучкої, багатофункціональної системи управління митними ризиками, основною метою якої стане досягнення оптимального балансу між спрощенням процедур міжнародної торгівлі та забезпеченням належного рівня контролю.

Список використаної літератури:

1. Розпорядження КМУ №978-р від 27.12.2017 «Про розвиток системи управління ризиками у сфері митного контролю на період до 2022 року» [Електронний ресурс]. – URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/978-2017-p>.
2. ДФС розвиває регіональні аспекти системи управління ризиками [Електронний ресурс] // Державна фіскальна служба України. – 2018. – URL: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/struktura/aparat/departament->

targetingu/povidomlennya/332989.html.

3. ДФС забезпечує здійснення націленого контролю ризикових зовнішньоекономічних операцій[Електронний ресурс]// Державна фіскальна служба України. – 2018. – URL: <http://sfs.gov.ua/media-tsentr/prezentatsiyni-materiali/327097.html>.
4. Управління митними ризиками в наземних пунктах пропуску [Електронний ресурс] // Вісник. Офіційно про податки. – 2015. – URL: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/9019>.

Кутузова Єлизавета Павлівна,

Студентка групи ОМЛ-18-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: Сторожук Олександр Володимирович,

доцент кафедри митної справи УДФСУ, к.е.н., доцент

ПРОБЛЕМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

На сучасних умовах Україна знаходиться на етапі пошуку місця у системі міжнародних економічних відносин, тому вивчення та використання економічних механізмів та інструментів впливу, в першу чергу митнотарифного регулювання, є першим завданням на сьогодні.

У нашому світі митно-тарифне регулювання є складовою частиною економічного регулювання, що відповідає розвитку ринкової економіки та відносин.

Історичний досвід розвитку розвинутих країн показує, що митна справа є важливим елементом для ефектного розвитку держави та організації життя і в суспільстві у цілому.

Дослідженню даної проблеми та проблем митної політики України

присвячені праці вчених-правників Б. А. Кормича, П. В. Пашка, С. М. Перепьолкіна, К. К. Сандровського, Гребельника О.П та економістів – Я. А. Жаліло, В. І. Мунтіяна, П. Т. Саблука та інших.

Митна служба України створювалася на базі 25 митниць і 49 митних постів, які діяли на території України в часи колишнього Радянського Союзу. Вітчизняна митна система утверджувалася пліч-о-пліч з розбудовою державності в Україні. За десять років роботи завдяки підтримці Президента України та Уряду Державна митна служба стала міцною, ефективно діючою сучасною структурою, яка забезпечує реалізацію державної політики в сфері митної справи [4].

На сучасному етапі стан реалізації митної політики показує нам про необхідність удосконалення управлінської вертикалі, та чіткого і прозорого контролю та митного оформлення.

Однією з найголовніших проблем України у митній політиці є невідповідність митного контролю зі світовими стандартами. Головною метою є спрощення митних процедур, наймання високо кваліфікованих спеціалістів, придбання обладнання та створення сприятливого митного середовища для фізичних та юридичних осіб зовнішньоекономічної діяльності.

В процесі подальшого вдосконалення діяльності митних органів в Україні, варто звернути увагу на досвід ведення митної справи розвинутих країн. Одним із яскравих прикладів може слугувати Польська Республіка. Практика цієї держави у створенні ефективної митної політики підтверджена роками. Зокрема, це нормативно-законодавча база країни, яка регулює митну справу, кваліфіковані кадри, модернізоване обладнання, яке допомагає працівникам вдвічі ефективніше виконувати свою роботу, щодо митного оформлення та пропуску громадян через державний кордон.

Для прискорення проходження митного контролю й самого процесу оформлення треба запровадити, так звані вантажні митні комплекси. Такі комплекси значно спрощують процедури оформлення товарів, а також розміщення товарів на складах, зокрема, тих товарів, які не були пропущені через державний

кордон України з огляду на деякі обставини. В перспективі передбачається створення схожих комплексів для пунктів пропуску залізничного транспорту [2].

Впродовж наступних п'яти років передбачається удосконалення та закупівля нового обладнання для технічних потреб митної служби та покращення облаштування деяких пунктів пропуску через державний кордон. Ці питання є надзвичайно важливими для кожної країни, так як облаштування митних постів своїм зовнішнім виглядом створюють перші враження про країну та водночас демонструє її захищеність від небажаних гостей та товарів.

Незважаючи на деякі проблемні моменти, митна служба України має надзвичайно високі перспективи подальшого розвитку. Органами управління продовжується пошук можливих ефективніших методів роботи кожного підрозділу та удосконалення певних технічних моментів функціонування митних постів [3].

Оновлення митної системи є комплексним та вкрай складним завданням, реалізація якого неможлива без системних законодавчих перетворень. Впровадження запропонованих ініціатив стане відображенням найкращого Європейського та світового досвіду в галузі митної справи та дозволить значною мірою інтегрувати положення Європейського права в національне законодавче поле.

Головним напрямком забезпечення ефективності митного регулювання України є легалізація та детінізація ЗЕД в Україні, орієнтовані на збільшення привабливості прозорості та добросовісної зовнішньоекономічної діяльності через скорочення бюрократичних, часових, технологічних та матеріальних витрат суб'єктів ЗЕД при перетині вантажами кордону України з одночасним посиленням відповідальності й санкцій за не добросовісні дії та зловживання. На даному етапі митним органам потрібно як найшвидше наблизитися до європейських стандартів здійснення митно-тарифного регулювання. Це допоможе ефективно здійснювати митні процедури з найменшими затратами часу [6].

Список використаної літератури:

1. Основи митної справи в Україні: навч. посіб. / за ред. М.М. Каленського, П.В.

- Пашка.Актуальні питання теорії та практики митної справи : монографія; за заг. ред. І.Г. Бережнюка. – Хмельницький. : ПП Мельник А.А., 2013. – 428 с. – (Митна справа в Україні. Том 21).
2. Коляда С.П. Формування функціональних стратегій митних органів –запорука зовнішньоекономічної безпеки / С.П. Коляда, Б.В. Літовченко, М.О. Усков // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2007. – Випуск 334 – С.24–28.
 3. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.Коментар основних положень / упоряд. М.І. Хавронюк. – К.: Літера ЛТД,2008. – 112 с.
 4. Дубініна А.А. Основи митної справи в Україні: Навчальний посібник./А.А. Дубініна, С.В. Сорокіна - 2009-360 с.
 5. Дахно І.І., Альбіщенко Н.В., Жебровський А.О. Управління зовнішньоекономічною діяльністю: Навч. Цосібник. - К: Центр учбової літератури, 2007 - 328с.

Куш Марія Олександрівна,
Студентка групи МСБі-15-2

ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України

Науковий керівник: Сторожук Олександр Володимирович,
доцент кафедри митної справи, к. е. н., доцент

САНКЦІЇ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Пунктом 7 частини першої ст. 336 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI зі змінами та доповненнями встановлено, що однією із форм митного контролю є, зокрема, проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів.

Усі учасники зовнішньоекономічної діяльності повинні дотримуватись норм

та правил при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності. За порушення митних правил на особу, яка притягується до адміністративної відповідальності, накладається адміністративне стягнення.

Платник податків зобов'язаний сплачувати податки та збори в строки та у розмірах, встановлених ПКУ та законами з питань митної справи. За не своєчасну сплату або не дотримання будь-яких правил призводить до нарахування штрафів або своєрідних санкцій в залежності від правопорушень. За порушення митних правил можуть бути накладені такі адміністративні стягнення: попередження, штраф та конфіскація. Перших два вважається основними, а конфіскація може бути як основним так і другорядним. Адміністративне стягнення за порушення митних правил застосовуються згідно з санкціями статей МКУ.

Варто зауважити, що за одне і те саме порушення митного законодавства може накладатися тільки основне або основне і додаткове стягнення. Якщо статтею, якою встановлюється відповідальність за порушення, передбачається основне і додаткове стягнення, застосування лише додаткового стягнення без основного не допускається. Виняток припускається, коли у разі відмови в порушенні кримінальної справи або закриття кримінальної справи, але за наявності в діях правопорушника ознак порушення стягнення у вигляді попередження, штрафу може бути накладено не пізніше одного місяця з дня надходження до митного органу матеріалів про припинення кримінальної справи.

Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови органу доходів і зборів про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови - не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

Сплата штрафу, якщо при цьому не застосовується адміністративне стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів безпосередніх предметів порушення митних правил, а також транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів-безпосередніх предметів порушення

митних правил через митний кордон України поза місцем розташування митного органу, не звільняє особу, яка вчинила порушення митних правил, від сплати митних платежів, крім випадків, передбачених Митним кодексом України. При чому право передання такого обов'язку іншій особі законодавством не передбачено.

Накладення стягнення за порушення митних правил окрім загальних спричиняє певні спеціальні правові наслідки. Особа, яка була піддана адміністративному стягненню за порушення митних правил, протягом року з дня закінчення виконання стягнення вважається покараною в адміністративному порядку. Повторне ж здійснення протягом року порушення митних правил визнається обставиною, що обтяжує відповідальність за порушення митних правил із усіма наслідками, що звідси випливають, у тому числі тягне застосування більш суворого адміністративного стягнення.

Але є особливі специфічні умови, згідно яких при неможливості конфіскації товарів і транспортних засобів з осіб, що скоїли порушення митних правил, стягується вартість зазначених товарів і транспортних засобів. У таких випадках мова йде еквівалентну компенсацію реальної вартості конфіскації відповідних предметів і транспортних засобів.

Отже, будь-яке правопорушення в митні справі тягне до відповідальності, але перш за все повинно бути провадження у справі про порушення митних правил яке включає в себе виконання процесуальних дій з проведення митних обстежень, розгляд справи та винесення постанови. Провадження у справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до Митного кодексу України, а в частині, що не регулюється ним, — відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Список використаної літератури:

1. Кучерявенко Н.П. Курс налогового права: В 6-ти т. Особенная часть. — Т.IV: Косвенные налоги. — Х.: Право, 2007. — 536 с.

2. Налоги, сборы и обязательные платежи в Украине: справочно-практическое пособие по исчислению, уплате и отчетности / Н.Д. Бондаренко, Е.В. Хатунцева, М.В. Кавалерс. – Донецк: Сталкер, 2003. – 352 с.

3. Наumenко В.П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні / В.П. Наumenко, П.В. Пашко, В.А. Руссков. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2014. – 394 с.

Льопа Максим Ярославович,

Студент групи ММБ-17-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: Борса Вадим Вікторович,

ст. викладач кафедри митної справи

ЕКСПОРТ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР УКРАЇНИ: АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Досліджено кореляційні зв'язки України з ЄС та зі світом по пшениці, ячменю і кукурудзі за площами посіву, експортом та імпортом, які показали високі показники за площами посівів та експортом, але ефективність вирощування пшениці і кукурудзи в Україні у порівнянні з ЄС дещо нижча. Проведено регресійний аналіз, який дозволив встановити, що: спостерігається позитивна динаміка у вирощуванні пшениці – рівень експорту вищий за рівень імпорту.

Встановлено, що ефективність українського експорту зернових у порівнянні з ЄС в середньому для пшениці складає 47 %, ячменю – 22 %, кукурудзи – 52 %, тобто для українського ринку зернових найбільш перспективним є ринок ЄС, але його активізація та перспективи росту потребують від України впровадження певних заходів та механізмів.

Аналіз експорту зернових Україна – ЄС – світ підкріплено визначенням його ефективності на рівні національних економік. Сутність економічного ефекту на

народногосподарському рівні полягає у зіставленні доходів і витрат від зовнішньоекономічних операцій. При цьому існують прямий і непрямий ефекти.

Прямий ефект виникає в результаті економії національних витрат на виробництво експортної продукції, коли ці витрати нижчі за світові, та економії від імпорту, якщо витрати на імпорт менші, ніж могли б бути за умов власного виробництва аналогічної продукції.

Непрямий ефект виявляється в позитивному впливі зовнішньоекономічної діяльності на економічний розвиток країни, а саме: прогресивних структурних зрушеннях, підвищенні рівня технічного забезпечення виробництва та промислового потенціалу. Враховуючи специфіку прояву непрямого ефекту безпосередньо, кількісно його оцінити важко. В той же час, існуючий прямий ефект від зовнішньоекономічних операцій математично оцінити можливо [1].

Україна є одним з основних постачальників зернових, зокрема, пшениці, ячменю та кукурудзи на європейський ринок. У середньому частка України в експорті пшениці складає 32 %, в експорті ячменю – 45 %, і експорті кукурудзи – 48 %. Кореляційні зв'язки по пшениці Україні за площами посіву з ЄС є середніми, зі світом – значні, проте ефективність вирощування пшениці в Україні у порівнянні з ЄС дещо нижча. Кореляційні зв'язки по ячменю за всіма показниками є низькими та середніми. Аналіз кореляційних зв'язків по кукурудзі за експортом та площами посіву з ЄС та світом є високими, проте ефективність її вирощування у ЄС – вища.

Регресійний аналіз, проведений з метою оцінки зв'язків на ринку зернових між Україною, ЄС та світом, дозволив встановити, що: спостерігається позитивна динаміка у вирощуванні пшениці – рівень експорту вищий за рівень імпорту, проте ефективність вирощування пшениці на 1 га землі нижча за світову; ефективність вирощування ячменю на 1 га землі нижча за світову, проте експорт має позитивну динаміку і за умови підвищення ефективності вирощування ячменю Україна може значно збільшити експорт цієї культури; ефективність вирощування кукурудзи на 1 га землі досить висока, що свідчить про велику перспективу цієї культури з точки зору реалізації експортного потенціалу [2 с.36].

Ефективність українського експорту зернових, що показує відносну величину виручки на душу населення від кожного експортованого відсотка ВВП порівняно зі середньосвітовою величиною, у порівнянні з ЄС в середньому для пшениці складає 47 %, ячменю – 22 %, кукурудзи – 52 %. Отже, для українського ринку зернових найбільш перспективним є ринок ЄС, але його активізація та перспективи росту потребують від України впровадження певних заходів та механізмів [3].

В Україні аграрний сектор є однією із головних складових економіки держави, саме він формує 13–15% загальної валової доданої вартості та 9–11% – державного бюджету, а з урахуванням суми податку на додану вартість, яка залишається в розпорядженні сільгоспвиробників як підтримка, це 16–17%, а також займає друге місце серед секторів економіки у товарній структурі експорту, тобто 15–17% експортного потенціалу держави [4 с.20].

Головні зернові культури світу – пшениця, кукурудза. Україна посідає значне місце на світовому ринку зернових, її частка в територіальній структурі світового експорту значно перевищує показники країн ЄС: частка в експорті пшениці в середньому складає 5 %; в експорті ячменю – 18 %; в експорті кукурудзи – 9 %.

Україна є одним з основних постачальників зернових, зокрема, пшениці, ячменю та кукурудзи на європейський ринок. Кореляційні зв'язки по пшениці Україні за площами посіву з ЄС є середніми, зі світом – значні, проте ефективність вирощування пшениці в Україні у порівнянні з ЄС дещо нижча. Кореляційні зв'язки по ячменю за всіма показниками є низькими та середніми. Аналіз кореляційних зв'язків по кукурудзі за експортом та площами посіву з ЄС та світом є високими, проте ефективність її вирощування у ЄС – вища.

Ефективність українського експорту зернових, що показує відносну величину виручки на душу населення від кожного експортованого відсотка ВВП порівняно зі середньосвітовою величиною, у порівнянні з ЄС в середньому для пшениці складає 47 %, ячменю – 22 %, кукурудзи – 52 %. Отже, для українського ринку зернових найбільш перспективним є ринок ЄС, але його активізація та перспективи росту потребують від України впровадження певних заходів та механізмів.

Список використаної літератури:

1. Лебедев К.А. Організаційно-економічний механізм розвитку зернопродуктового підкомплексу: теорія, методологія, практика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: «Економіка та управління національним господарством» / Костянтин Анатолійович Лебедев. — К., 2010. — с. 34.
2. Лещик І. Б. Аналіз стану та тенденцій розвитку ринку зерна / І. Б. Лещик // Економіка та управління АПК. — Біла Церква, 2010. — Вип. 2 (71). — С.34–38.
3. <http://www.uspa.gov.ua/ru/pokazateli-raboty> [Общие объемы переработки грузов стивидорными компаниями в морских портах за январь — сентябрь 2018 года (факт)]
4. Стіпахно В. І. Вплив фінансової кризи на стан експорту основних експортно-орієнтованих видів продукції рослинництва та продуктів їх переробки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: 08.00.03 «Економіка та управління національним господарством» / Володимир Іванович Стіпахно. — К., 2010. — 20 с.

Майданович Анастасія Сергіївна,

Студентка групи ОБА-15-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: Сторожук Олександр Володимирович,

доцент кафедри митної справи, к. е. н., доцент

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ АДАПТАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА З ПРОФІЛАКТИКИ ПОРУШЕНЬ МИТНИХ ПРАВИЛ ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

З метою адаптації митного законодавства у сфері регулювання профілактики порушень митних правил до європейських норм і стандартів в Україні має бути створено належну правову базу для майбутнього членства її в Митному союзі

Європи. Адже повна відповідність правової національної митної системи законодавству ЄС – обов’язкова умова для вступу до Європейського Союзу будь-якої країни кандидата.

Для вітчизняного митного законодавства це найважливіше загальнонаціональне завдання у процесі здійснення правової реформи в Україні, успішне виконання якого можливо лише на засадах співпраці та взаємодії законодавчої й виконавчої гілок влади в підготовці та прийнятті нормативно-правових актів різного рівня. Вважаю, що адаптування митного законодавства України, як і будь-якої іншої галузі у протидії правопорушенням митних правил, – це планомірний і тривалий процес, котрий має включати декілька послідовних етапів, на кожному з яких повинен досягатися певний ступінь відповідності національних правових митних норм *acquis* ЄС.

Відповідно до розділу п’ятого Закону України “Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу” [1], перший етап розраховано на 2004–2007 рр. Періоди наступних етапів визначаються залежно від результатів, досягнених на попередніх етапах, економічної, політичної й соціальної ситуації, яка складеться в Україні, а також розвитку її взаємовідносин із ЄС.

На першому етапі до пріоритетних сфер адаптації законодавства України, згідно зі ст. 51 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами (далі – УПС) [2], зараховано й митне право. Створення системи навчання й підвищення кваліфікації працівників митних органів з питань європейського митного права та розроблення й затвердження навчальних програм, які повинні включати профілактику порушень митних правил відповідно до європейських норм і стандартів; – вивчення й узагальнення досвіду держав Центральної та Східної Європи у питаннях профілактики порушень митних правил відповідно до європейських норм і стандартів для створення ефективного механізму адаптування митного законодавства, у тому числі перевірки проектів законів України та інших

нормативно-правових актів щодо їх відповідності *acquis* Європейського Союзу.

На другому етапі процес адаптування вітчизняного законодавства має бути зосереджено на таких завданнях: перегляд останнього у сферах, визначених ч. 2 ст. 51 УПС, з метою забезпечення його приблизної відповідності законодавству ЄС; правове забезпечення створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС і підготовка до асоційованого членства України в Євросоюзі. Третій етап адаптації залежатиме від укладення Угоди про асоційоване членство України в ЄС і має включати період підготовки розширеної програми гармонізації національного законодавства із законодавством ЄС з метою забезпечення інтеграції України до спільного європейського ринку. Діяльність органів виконавчої влади з адаптації законодавства України у сфері регулювання профілактики порушень митних правил відповідно до європейських норм і стандартів має здійснюватися на основі єдиної системи планування, координації й контролю.

З огляду на викладене спробуємо розглянути пріоритетні напрямки адаптації українського митного законодавства з профілактики правопорушень митних правил щодо інтеграції України в Європейський економічний простір і входження до міжнародної митно-правової системи.

Аналіз національної системи законодавства свідчить про існування численних колізій у галузі правового регулювання процедур переміщення через митний кордон товарів та транспортних засобів. Митне законодавство суттєво відрізняється від загальних правил. Адаптація митного законодавства України до визнаних міжнародних стандартів і норм просувається досить повільно. На практиці ці норми й вимоги в Україні запроваджуються без офіційного приєднання до відповідних міжнародних конвенцій, прийнятих під егідою Ради митної співпраці. Тому на підставі Комплексної програми утвердження України як транзитної держави у 2002–2010 рр. [4], інших нормативних актів української держави важливо нашої країні приєднатися до конвенції А.Т.А. (Брюссель, 1961), Конвенції про спільну транзитну процедуру (Женева, 1987), Європейської угоди про найважливіші лінії міжнародних комбінованих перевезень тощо. Приєднання до

зазначених міжнародних конвенцій – один із обов’язкових критеріїв членства в ЄС. Підкреслимо, що практично всі заходи, передбачені цими конвенціями, так чи інакше спрямовані на спрощення митних процедур. Особливу увагу при цьому слід зосередити на пріоритетному захисті загальнолюдських цінностей та інтересів особи перед інтересами держави та її митними органами. Це наскрізь пронизує і змінює існуючу з радянських часів систему відносин, у якій держава стоїть над особою й громадянами в усіх випадках, у тому числі в митних процесах. Спрямовання діяльності митних органів на митне обслуговування й забезпечення законних інтересів, прав і свобод громадянина – основні пріоритети цивілізованої митної системи. Це також є одним зі способів реалізації норм ст. 3 Конституції України про відповідальність держави перед людиною за свою діяльність.

Отже, за нових умов розвитку митних процесів у питаннях профілактики митних правопорушень старі інститути їх регулювання (суворий тотальний митний контроль, нетарифне регулювання, взяття проб і зразків тощо) втрачають своє значення. На порядок денний висувається завдання створення нової гнучкої й більш оперативної у своїй діяльності митної структури, яка має виконувати функції, що впливають як з аналізу митної ситуації в Україні, так і з міжнародного досвіду регулювання митних процесів. Нею покликані стати інноваційні технології митного контролю, бо саме вони мають забезпечити перехід від тотального контролю до надання якісних митних послуг фізичним і юридичним особам. Це означає, що фізичний огляд товарів і багажу слід провадити тільки у випадках, якщо є підстави для сумніву в законослухняності окремих громадян і суб’єктів зовнішньої економічної діяльності.

Список використаної літератури:

1. Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [Текст] : Закон України від 18 березня 2004 р. № 1629/04-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 29. – Ст. 367.
2. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими

Співтовариствами та їх державами-членами [Текст] : ратифіковано Законом України від 10 листопада 1994 р. № 237/94-ВР // Офіційний вісник України. – 2006. – № 24. – Ст. 1794.

3. Про Митний тариф України [Текст] : Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2371-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 24. – Ст. 125.

4. Про комплексну програму утвердження України як транзитної держави у 2002–2010 роках [Текст] : Закон України від 7 лютого 2002 р. № 3022-III // Відомості Верховної Ради України . – 2002. – № 24. – Ст. 166.

Мельник Лідія Василівна,

Студентка групи ММБ-17-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: **Гребельник Олександр Петрович,**
завідувач кафедри митної справи УДФСУ, д. е. н., професор

ЕКСПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Зовнішньоекономічна діяльність являє собою окрему сферу економічної діяльності України, в якій задіяна значна кількість підприємств, фірм, організацій, органів влади, їх робота безпосередньо пов'язана із зовнішньою торгівлею, експортом та імпортом товарів, із використанням іноземних інвестицій у різних сферах економіки. Роль зовнішньоекономічної діяльності в сучасній Україні завжди була і залишається пріоритетним напрямом політики держави, що створює основи для розвитку вигідної торгівлі і сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Очевидним є те, що в сучасних умовах, коли закріпилася тенденція існування від'ємного зовнішньоторговельного сальдо України, обсяги якого є загрозливими, і коли зовнішнім ринкам притаманна жорстка конкуренція виробників продукції,

головним завданням органів державного управління має стати удосконалення та розвиток експортного потенціалу України. Покращення зовнішньоекономічної та зовнішньоторговельної політики України зокрема вимагає нових підходів та цілісної стратегічної програми якісного удосконалення як товарної, так і географічної структури експорту, а також державних заходів його підтримки і стимулювання.

Значний вплив на український експорт справляє комплекс внутрішніх і зовнішніх чинників. Серед внутрішніх, які мають гострий проблемний характер, можна виділити наступні:

- недосконалість норм українського законодавства у сфері управління здійсненням і розвитком експортної діяльності, порівняно з нормами, що прийняті у міжнародній практиці;

- важкий фінансовий стан більшості підприємств обробної промисловості і конверсійних виробництв [1, с.63], що робить практично неможливим інвестування у перспективні, орієнтовані на експорт проекти за рахунок внутрішніх ресурсів;

- штучне стримування курсу гривні в рамках “валютного коридору” звужує можливості використання курсового фактору з метою просування експорту;

- недостатній розвиток систем сертифікації і контролю якості експортної продукції на фоні значного посилення вимог до споживчих і екологічних характеристик, а також до безпеки продукції, яка реалізується на ринках промислово розвинених країн;

- випереджаюче зростання цін на продукцію та послуги природних монополій у порівнянні зі збільшенням цін на вироби обробної промисловості та продукцію агропромислового комплексу [2, с. 55];

- недостатність спеціальних знань і досвіду роботи у сфері експорту у більшості українських підприємців, а також недостатня координованість їх діяльності на зовнішніх ринках.

Вище зазначені внутрішні чинники значно стримують розвиток різних галузей, але також вагомим є негативний вплив зовнішніх чинників, серед яких

можна виділити посилення міжнародної конкуренції; стрімке підвищення вимог споживачів до якості продукції, зумовлене впровадженням у виробництво інноваційних технологій; збереження елементів дискримінації українських експортерів за кордоном; низький світовий рейтинг надійності України для кредитів та інвестицій [3, с. 136], що ускладнює використання іноземних фінансових ресурсів для розвитку експортного потенціалу країни; низька ефективність політики України в напрямі міжнародної економічної інтеграції.

Враховуючи внутрішні і зовнішні чинники, які визначають сучасний стан і перспективи розвитку українського експорту, а також те, що питання державної підтримки експортоорієнтованих виробників залишається невирішеним на багатьох рівнях, наріла необхідність невідкладних кроків щодо формування цільової системи заходів державного стимулювання та вдосконалення експорту, тим паче що на сьогодні в Україні не існує окремої офіційно затвердженої стратегічної програми сприяння експорту. Так, у 2010 р. на громадське обговорення було винесено проект “Національної стратегії розвитку експорту України”, підготовлений Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, але, на жаль, ця стратегія так і не була затверджена [4, с. 7].

Розглядаючи сучасний стан української економіки і актуальність проблем розвитку зовнішньоторговельного потенціалу країни, а також те, що недосконалість існуючої фінансової підтримки експортерів, зокрема низька дієздатність систем державного експортного кредитування і страхування можна виділити наступні фінансові сприяння експорту:

- удосконалення нормативно-правової бази, яка має чітко затвердити головні напрями підтримки національних виробників;
- фінансування програм розвитку стратегічних проектів експортоорієнтованих підприємств;
- надання кредитно-страхової підтримки та податкових пільг підприємствам-виробникам високотехнологічної та інноваційної продукції, яка експортується;
- страхування експортних кредитів від комерційних та політичних ризиків

для забезпечення захисту експортерів;

- створення національної лізингової компанії, яка б забезпечувала сприятливі умови для закупівель іноземними замовниками високотехнологічних українських товарів;

- впровадження системи добровільного страхування експортних кредитів на випадок неплатоспроможності покупця через форс-мажорні обставини, зростання втрат від коливань валютного курсу, відмови іноземного покупця від продукції тощо.

Проблема розвитку та реалізації експортного потенціалу України вимагає також докорінного поліпшення інформаційного забезпечення зовнішньоторговельної діяльності. Першочерговим завданням в цьому напрямку є створення системи зовнішньоторговельної інформації. Для ефективного функціонування даної системи буде потрібно сформувати розгалужену мережу інформаційно-консультативних служб, які змогли б забезпечити оперативне надання зовнішньоторговельної інформації у зручній для клієнта формі.

З метою впровадження запропонованого комплексу заходів щодо вдосконалення експортного потенціалу України необхідно розробити єдину цільову програму розвитку експортного потенціалу України запровадження якої сприятиме узагальненню і систематизації пріоритетних завдань у сфері державної підтримки експортоорієнтованих галузей.

Виходячи із вищевикладеного, зазначимо, що держава має спрямовувати значні зусилля на подолання проблем, які існують у сфері розвитку експортного потенціалу. Це дозволить створити сприятливі умови для динамічного розвитку експорту на основі підвищення конкурентоспроможності національної економіки, підвищити якість української продукції і закріпити присутність національних експортерів на традиційних ринках збуту продукції та сприяти виходу на нові зовнішні ринки, а також забезпечити процес інтеграції України у європейську та світову економічні спільноти.

Список використаної літератури:

1. Управління експортним потенціалом України: монографія / А.А. Мазаракі [та ін.]; за заг. ред. А.А. Мазаракі. – К.: КНТЕУ, 2007. – 210 с.
2. Верланов Ю.Ю. Передумови формування зовнішньоторговельної політики країни в контексті економічної безпеки / Ю.Ю. Верланов, А.А. Васильєв // Наукові праці Чорноморського державного університету ім. П. Могили. – 2009. – Т. 64. – Вип. 51. – С. 53 – 59.
3. Осадча Н.В. Системне уявлення щодо регуляторного митного режиму в умовах глобалізації зовнішньоекономічної діяльності / Н.В. Осадча // Вісник економічної науки України. – 2009. – № 1. – С. 134 – 145.
4. Мовчан В. Політика сприяння експорту в Україні після адміністративної реформи / В. Мовчан. – К.: ПРООН, 2012. – 43 с.

Мельник Лілія Олександрівна,
Студентка групи ОМЛ-18-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: Сушкова Олена Євгеніївна,
к.е.н., доцент кафедри митної справи

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МИТНОГО ПОСТ-АУДИТУ В УКРАЇНІ

Стратегічний курс України до Європейського Союзу та до світового співтовариства актуалізує перед Державною фіскальною службою України завдання з формування та реалізації сучасної системи митного адміністрування, покликаної сприяти прискоренню зовнішнього товарообігу та підвищенню ефективності митного контролю. Митний пост-аудит займає важливе місце при застосуванні системи управління ризиками та є головним елементом подальшого підвищення ефективності діяльності митних органів. Саме тому слід приділити особливу увагу розвитку сучасних форм митного контролю, спрямованих на

спрощення та гармонізацію митних процедур, а також підвищенню ефективності митного контролю завдяки вдосконаленню національної системи митного пост-аудиту.

Проблеми митного пост-аудиту як форми митного контролю досліджували такі науковці та практики як І.Бережнюк, А.Войцещук, О.Вакульчик, О.Дем'янюк, П.Пашко, А.Крисоватий, С.Герчаківський та інші.

Кіотська конвенція визначає, що «пост-аудит – це форма митного контролю, яку здійснюють митні органи для перевірки правильності та достовірності даних, зазначених у митних деклараціях, через вивчення бухгалтерських документів, рахунків, систем управління бізнесом після завершення митного оформлення» [3].

Відповідно Всесвітня митна організація (ВМО) визначає митний постаудит «як процес, що дозволяє працівникам митних органів проводити контроль за достовірністю даних митних декларацій шляхом перевірки книг, записів, бізнес-систем, комерційних даних фізичних осіб/підприємств, задіяних у міжнародній торгівлі [1].

Таке поняття, як «митний пост-аудит» для українського законодавства є новим, яке на сьогодні чітко нормативно не визначено і прирівнюється до документальної перевірки. Відповідно ст. 345 Митного кодексу України (далі – МКУ), «документальна перевірка – це сукупність заходів, за допомогою яких митні органи переконуються у правильності заповнення митних декларацій, декларацій митної вартості та в достовірності зазначених у них даних, законності ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або на територію вільної митної зони, вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або за межі території вільної митної зони, а також своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів»[2]. Отже, дані поняття за значенням є досить близькими, але в вітчизняному варіанті акцентується увага виключно на митних документах.

Так сучасний стан розвитку системимитного пост-аудиту в Україні можна розглянути за даними Державної фіскальної служби в таблиці 1.

Таблиця 1

Контрольні показники ефективності митного пост-аудиту в Україні*

№ з/п	Показник	2011	2012	2013	2015	2016	2017
1	Всього документальних перевірок, шт.	440	431	335	304	314	608
2	Приріст, %		-2,00	-22,00	-9,00	3,00	94,00
2	Донараховано за результатами док. перевірок, тис. грн.	152531,20	387700,70	2141,50	120600	798600	213700
3	Сплачено за результатами док. перевірок, тис. грн.	529032,20	31772,80	294927,90	28500	35000	21400
4	Донараховано в середньому на одну док. перевірку, тис. грн.	346,66	899,54	63,92	93,75	2543,31	351,48

*Примітка: Складено автором за даними [4]

Отже, з наведеної таблиці видно, що кількість перевірок з 2013 по 2015 суттєво скоротилась, а саме через процеси реорганізації в податкових та митних органах, спочатку їх об'єднання в Міністерство доходів і зборів України, а потім у ДФС це пояснюється тим, що згідно внутрішньої інструкції призначення документальної перевірки щодо відпрацювання митного ризику та включення суб'єкта ЗЕД до плану-графіку перевірок було можливим лише при наявності у цього суб'єкта ризиків, пов'язаних з дотриманням податкового законодавства.

За останній час динаміка кількості перевірок зростає, з 2016 до 2017 рр зріс майже в двічі з 314 перевірок до 608. Дане зростання пояснюється підписанням асоціації з Європейським Союзом і, як наслідок, створення зони вільної торгівлі та необхідність відповідності вимогам, щодо спрощення митного контролю на кордоні та розбудови системи митного пост аудиту. Також спостерігаємо і достатньо високий рівень донарахованих сум, що свідчить про значне порушення митного законодавства та втрати держави.

Також розширилися і напрямки виявлення порушень. Зокрема питома вага донарахованих сум у розрізі виявлених порушень у 2017 році становить: 32% - заниження митної вартості товарів (67,3 млн грн); 42% - порушення вимог митних

режимів (87,6 млн грн); 13,5% - порушення вимог правил класифікації товарів згідно УКТЗЕД (28,4 млн грн); 8,3% - неправомірне застосування пільг (17,3 млн грн); 4,4% - інші порушення митного законодавства [4].

Контроль митної вартості товарів після випуску у вільний обіг та контроль за митними режимами є пріоритетними напрямками митного пост-аудиту з огляду на великий обсяг донарахованих митних платежів. Проблема достовірності заявлення митної вартості особливо актуальна, коли постає питання забезпечення надходжень митних платежів до бюджету країни. Насамперед від цього залежить стійкість фінансової системи України.

На сьогодні існують такі проблеми у розвитку митного пост-аудиту в Україні, а саме: наявність прогалин у нормативно-правових актах; відсутність уніфікованих методичних підходів до проведення митного пост-аудиту; існування фіскально-орієнтованої митної й податкової системи, недосконала система відбору суб'єктів ЗЕД до перевірок; недостатній рівень кваліфікації, відсутність практичного досвіду у митних аудиторів, бюрократизм та корупція; недосконала система інформаційної взаємодії суб'єктів, що приймають участь у митному контролі [5].

Ефективність контролю залежить від інформаційного наповнення баз даних, на основі яких приймаються рішення про застосування форм і обсягу контролю за товарами, які переміщують через митний кордон, тому необхідним є пошук і доцільне використання інформації та співпраця з іноземними митними органами в контексті обміну інформацією та досвідом.

Отже, митний пост - аудит є перспективним напрямком діяльності ДФС України для підвищення контролю за дотриманням митного законодавства України, а також підтримки курсу України на євроінтеграцію. Оскільки, в Україні така форма контролю є новою, тому потребує розвитку і наближення до міжнародних стандартів, необхідне подальше удосконалення законодавчої бази та методичного забезпечення проведення пост-аудиту суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності митними підрозділами ДФС України.

Список використаної літератури:

1. International convention on the simplification and harmonization of customs procedures, 18.05.1973 [Електронний ресурс]/World Customs Organization. – Режим доступу: <http://www.wcoomd.org/en/topics/facilitation/instrumentan>
2. Митний кодекс України № 4495-VI від 13.03.2012р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17/page13>
3. Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур (Кіотська конвенція) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_643.
4. Сайт Державної фіскальної служби України – Режим доступу до ресурсу: <http://kyiv.sfs.gov>.
5. Хомутенко А. В. Митний постаудит в Україні: проблемні питання / А. В. Хомутенко, В. П. Хомутенко // Problems of social and economic development of business: collection of scientific articles. – Montreal, Canada : Publishing house “BREEZE”, 2014. – Vol. 2. – P. 111–115.

Моргуненко Артем Сергійович,

Студент групи ОБА-15-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: **Сторожук Олександр Володимирович,**

доцент кафедри митної справи, к. е. н., доцент

МИТНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ З ІНОЗЕМНОЮ РЕЄСТРАЦІЄЮ

Щорічно відбувається зростання автомобільного ринку України, з'являються нові марки і моделі (нові чи ті, що були у використанні імпорتنі). За даними інформаційно-аналітичної групи «Автоконсалтинг» та Асоціації «АСЕА», в Україні у 2,5 рази менша кількість автомобілів на 1000 осіб у порівнянні з

європейськими країнами. Середній вік авто в Україні становить близько 18,2 роки в той час в Європі – 8,6 роки. За даними Асоціації автомобільних виробників України, в Україні реалізується лише 30-40 тисяч нових автомобілів щорічно, що свідчить про те, що автопарк практично не оновлюється і щороку старіє [4].

Питання щодо митного регулювання ввезення автомобілів, досліджувала низка вчених, як відчизняних так і зарубіжних фахівці: Р. Войткович, Є. Волков О. Гребельник, І. Дюмулен, А. Дрига, П. Пашко, І. Луніна, В. Суторміна, В. Федоров, Н. Фролов та інші.

Незважаючи на значні здобутки науковців, ґрунтовніших вивчень потребують питання щодо протидії операцій ввезення автомобілів, ефективного виконання головних функцій що базуються в фіскальній практиці, а також вплив митної політики на цінову політику.

Тому Уряд намагається захистити вітчизняного автовиробника, вводячи високі ставки мита на іномарки, однак, незважаючи на це, виробникам автотехніки приходится існувати в умовах досить жорсткої конкуренції з іноземними виробниками. Адже, попит на вітчизняні легкові автомобілі поступається попиту на автомобілі іноземного виробництва, оскільки останні представлені на автомобільному ринку у широкому асортименті, володіють високими споживчими та технічними характеристиками, якістю, що відповідає ціні. Це і пояснює той факт, що автомобілі імпортного виробництва купуються і ввозяться до України не завжди на законних підставах, зокрема, за рахунок автомобілів, якими незаконно заволоділи у країнах Західної Європи.

Станом на 2017 рік в Україні перебуває, приблизно 1,5 млн іноземних автівок, які були ввезені з порушенням митного законодавства.

Відповідно до митного кодексу в Україні діє два митних режими ввезення авто з іноземною реєстрацією:

транзит - це режим, відповідно до якого авто перемішуються на митній території України під митним контролем, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого авто ввозяться на митну територію України з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування обмежень нетарифного регулювання і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку.

Основним недоліком такого транзитного ввезення є обмеження в часі транзиту, з 0 діб (переміщення в зоні діяльності двох різних митниць) або 5 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці) [2].

Транзитний термін перебування в Україні можна подовжити до 60 днів, без потреби перетинати кордон кожні 5/10 діб. Для цього потрібно стати на тимчасовий консульський облік.

Так, щоб розмитнити вживану іномарку в Україні, потрібно сплатити ввізне мито, акциз (ставка залежить від року випуску, типу палива та об'єму двигуна), імпортерський збір і ПДВ. В результаті вартість розмитнення часто перевищує вартість ввезеного вживаного автотранспорту, що автоматично робить його неконкурентоспроможним з новим автомобілем [3].

Так, вартість автомобіля зростає на суму наступних витрат:

- мито (ввізне) - ставка мита на більшість авто, що ввозяться, складає 10% від сумарної митної вартості;
- акцизний податок (збір) - нараховується в залежності від типу авто, та в більшості випадків залежить від віку авто, типу палива, об'єму та потужності двигуна;
- ПДВ - 20% від загальної суми митної вартості авто, ввізного мита та акцизного податку, який нараховується на вартість авто [1].

Крім цього, під час розмитнення автомобіля з іноземною реєстрацією необхідно сплатити додаткові платежі (виплати до пенсійного фонду, проведення сертифікації, митне оформлення, тощо).

Таким чином, згідно нових законопроектів, які знаходяться у Верховній Раді процес розмитнення транспортних засобів набуде нових змін. Причиною цьому є необхідність оновити український автопарк. Та при суттєвому зменшенні податків

на ввезення автомобілів українці зможуть їх розмитнювати на легальних засадах. Що в свою чергу виступає пріоритетом підвищення ефективності митної політики в сучасних умовах економічного розвитку, підвищення рівня захисту національних інтересів держави та створення оптимального середовища для учасників ЗЕД.

Список використаних джерел:

1. Бережнюк І. Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти : [монографія] / І. Г. Бережнюк. - Д. : Акад. мит. служби України, 2009. - С. 394-395.
2. Митний кодекс України від 2012, № 44-45, № 46-47, № 48 зі змінами та доповненнями[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України на 2017 р. [Електронний ресурс]. – URL: <http://sfs.gov.ua/data/files/199244.pdf>
4. Асоціації автомобільних виробників України (Укравтопром) [Електронний ресурс]<http://ukrautoprom.com.ua/statistika>

Пастушок Анжела Олександрівна,

Студентка групи ОБА-15-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університету ДФС України

Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,

ст. викладач кафедри митної справи

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ І СТАБІЛІЗАЦІЇ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

На теперішньому етапі розвитку економіки, за непростих ринкових умов в Україні й у світі зокрема, ведення ефективної митної політики необхідне для врегулювання зовнішньоекономічної діяльності та можливості входження в світовий торговельний простір. Митна політика була та залишається дієвим

фіскальним інструментом, який відіграє важливу роль у регулюванні економічного розвитку держави та забезпеченні її економічної сфери. Актуальність теми, в першу чергу, обумовлюється тим, що саме з митною політикою в більшій мірі пов'язується статус незалежності та визначення ролі і місця України в системі інтернаціональних відносин. Наявність власної митної системи та здатність держави провадити незалежну митну політику завжди виступали невід'ємними ознаками державного суверенітету.

За своїм направленням та пануванням економічних засобів її проведення митна політика носить економічний характер. Як сфера роботи політичних інститутів держави і суспільства – політичний характер, як інструмент адміністративно-правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності – правовий. Безсумнівно, митна політика належить до найважливіших проявів самостійності держави, що пояснює особливу увагу до неї з боку державних гілок влади при вирішенні, як внутрішніх, так і зовнішніх проблем.

Сучасний етап провадження митної політики України визначається неперервним збільшенням масштабів та примноженням об'ємів міжнародної торгівлі, складністю та інтенсивністю динаміки торгових процесів, посиленням вимог міжнародних світових організацій щодо забезпечення вільного проходження іноземної продукції на внутрішній ринок і скороченням національних торгових бар'єрів. Здійснюється поглиблення інтеграції міжнародних вимог в українську державну практику митного регулювання [1].

Для врегулювання роботи контролюючих органів, зменшення податкового навантаження, систематизації митних платежів та вдосконалення митного контролю України, запропоновано наступні напрями покращення стану митної політики:

1. Наближення митного законодавства України та його положень до міжнародних стандартів, які розроблені Європейським Союзом, Світовою Митною Організацією та ін.;

3. Використання програми митної етики Європейського Союзу на практиці,

забезпечення високих стандартів доброчесності посадових осіб, та осіб, що здійснюють переміщення через митний кордон України;

4. Діяльність в напрямку створення інструментів обміну інформацією, зокрема щодо товарів і транспортних засобів відповідно до стандартів і правил захисту інформації;

5. Оптимізування митних платежів для зниження податкового навантаження на суб'єктів ЗЕД, які переміщують товари через митний кордон України;

6. Модернізація системи аналізу та управління ризиками при перевірці митної вартості товарів, у тому числі шляхом встановлення посиленних вимог до профілів ризиків;

7. Удосконалення та стандартизація операцій по справляння митних платежів до Державного бюджету, шляхом посилення митного контролю за правильністю заповнення та декларування митної вартості товарів, їх кількості, визначенні коду товарів та країни їх походження;

8. Розробка системи моніторингу всіх видів розрахункових операцій по митних платежах та спрямуванню цих коштів;

9. Запровадження електронних методів проведення перевірок;

10. Створення системи контролю на всіх етапах переміщення товарів на території України;

11. Здійснювати постійне дослідження факторів, що впливають на стан надходження мита до Державного бюджету України та аналізувати зміни, що відбуваються у відповідному чинному законодавстві на даний показник;

12. Проводити організаційні роботи з посилення контролю за митними пільгами та приференціями, митним оформленням за нульовою ставкою, вексельними формами розрахунків;

13. Створення сприятливих економічних умов для розвитку вітчизняного товаровиробництва;

14. Перехід від «митниці для уряду» до «митниці для учасників ЗЕД».

15. Модернізація митної інфраструктури;

16. Розробка та прийняття більш спрощених процедур митного оформлення та митного контролю.

Отже, наведені вище заходи модернізації системи оподаткування товарів при переміщенні їх через митний кордон та удосконалення контролю за справлянням митних платежів дадуть змогу вирішити питання, що пов'язані з захистом національно товаровиробника, від іноземної конкуренції та підвищення конкурентоздатності вітчизняних галузей виробництва і сільського господарства, які б у майбутньому могли б сформувати та забезпечити експортний потенціал України та оптимізувати митну політику держави.

Список використаної літератури

1. Коломоєць О. В. Сучасний стан митної політики та митного права в Україні / О. В. Коломоєць. // Економіка. – 2014. – №2. – С. 131-134
2. PricewaterhouseCoopers [Електронний ресурс]. – 2018. – URL: <https://www.pwc.com/ua/uk.html>.

Пилюлько Христина Віталіївна,

Студентка групи МСБ-17-3к

Навчально науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи

Науковий керівник : Сторожук Олександр Володимирович

доцент кафедри митної справи УДФСУ, к.е.н., доцент.

МИТНА ПОЛІТИКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ІСНУВАННЯ ДЕРЖАВИ

Митна політика визначається як система принципів і напрямів діяльності держави у сфері забезпечення своїх економічних інтересів та безпеки за допомогою митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання зовнішньої торгівлі.

Розглядаючи процес формування державної митної політики України та системи регулювання зовнішньоторговельних відносин взагалі, необхідно

визначити їх основні принципи. Вони мають самостійне значення як концентроване вираження змісту тих завдань, що стоять перед державою на відповідному етапі в митній сфері. Вони забезпечують взаємозв'язок законодавства, що регулює зовнішньоекономічні відносини, та митної політики України.

Аналіз національного зарубіжного законодавства та практики інших країн дозволив визначити галузеві принципи формування та проведення митної політики. Одним з них є принцип єдності митної політики як складової зовнішньої політики України. Митна політика України є частиною державної зовнішньої політики і має формуватися відповідно до цілей, принципів і завдань захисту національних інтересів та національної безпеки. Митна політика за своїм змістом є елементом зовнішньополітичних позицій держави і пріоритетна перед економічною. Це має місце при забезпеченні виконання міжнародно-правових зобов'язань держави, наприклад, при приєднанні до міжнародних санкцій у межах ООН, які вимагають припинення зовнішньоекономічних контактів з певними країнами або виконання зобов'язань України щодо нерозповсюдження ядерної зброї.

На сьогодні митна служба забезпечує митний контроль та митне оформлення зовнішньоекономічних операцій на всій території держави. Через відкриті на митному кордоні України 92 автомобільних, 44 залізничних, 36 автобусних, 34 морських та річкових пунктів пропуску щоденно проходить у середньому майже 200 тис. громадян, 40 тис. одиниць різних видів транспорту. З кожним роком навантаження на митну систему постійно зростає.

Державна митна служба України була створена на базі Державного митного комітету та є центральним органом виконавчої влади. Їй підпорядковуються регіональні митниці, що координують роботу митниць двох-трьох областей. Митниці в областях складаються з ряду митних постів. Крім того, до складу митної служби входять спеціалізовані митні управління та організації, інформаційно-аналітичні центри, кінологічні служби, установи з підготовки та перепідготовки

кадрів, будівельні та господарські підрозділи тощо.

Удосконалення митної системи дає можливість чітко зрозуміти, що може дати українському народові сучасна й ефективна митниця, діяльність якої орієнтовано на підвищення ефективності роботи. Адже в країнах з розвинутою економікою митна служба стабільно є одним з основних джерел поповнення бюджету. Так, у розвинених європейських країнах митниці дають у державну скарбницю до 40% усіх прибутків.

Вихід України на світовий ринок потребує відповідного досвіду на міжнародному рівні. І в цьому напрямі проводиться відповідна робота. На сьогодні Україною укладено угоди про співробітництво та взаємну допомогу в митних справах з нашими сусідами, державами Балтії та СНД (підписано договори про співпрацю в митних справах з Польщею, Угорщиною, Словаччиною, Болгарією, Туреччиною та іншими державами).

Державна митна служба України видала методичні рекомендації щодо провадження дізнання в митних органах України у кримінальних справах про контрабанду з урахуванням змін кримінального і кримінально-процесуального законодавства України. Рекомендації виходять з того, що контрабанда є суспільно небезпечним протиправним діянням, яке посягає на економічні інтереси України, її зовнішньоторговельні зв'язки та встановлені митним законодавством правила вивезення з України та ввезення на її територію товарів, предметів і цінностей.

Список використаних джерел:

1. Митний Кодекс України від 12.12.1991 року [Режим доступу] – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1970-12/ed19911212> 7. ЗУ «Про Єдиний митний тариф» від 05.02.1992 року [Режим доступу] – <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/ru/2097-12/ed19920205>.
2. Гребельник О. П. Митна справа / Олександр Петрович Гребельник. – Київ: Центр учбової літератури, 2017. – 400 с. – (5-те видання, оновлене та доповнене).

Проценко Олександр,

Студент групи ОБА-15-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,
ст. викладач кафедри митної справи

ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ СУБ'ЄКТІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Важливою сферою національної економіки країни виступає зовнішня торгівля. Одним із найважливіших та найефективніших засобів митної політики, що впливає на переміщення товарів через кордон України є митний контроль. Посадові особи митних органів відповідають за своєчасність та ефективність здійснення митного контролю, розкриття недотримання митного законодавства України та міжнародних договорів, забезпечення додержання фізичними особами та юридичними особами митних правил і процедур. Велика кількість загроз у зовнішньоекономічній сфері такі як міжнародна злочинність, контрабанда та ін., вимагають більш глибокого вивчення митного контролю в Україні.

Досліджували проблеми митного контролю такі науковці: Пашко П. В., Гребельник О. П., Бережнюк І. Г., Оніщик Ю.В., Дегтярьова С.В. та інші.

Відповідно до Митного кодексу України, митний контроль - сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм Митного кодексу України, законів та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку [1]. Митний контроль займає чільне місце в системі заходів організації митної справи. Від дієвості процедури митного контролю, що використовується для товарів, які переміщуються через митний кордон України та послуг, залежить повнота використання всієї сукупності завдань, закріплених за митними органами.

Митний контроль передбачає цілісну систему заходів, де невід'ємною

складовою також виступає система управління ризиками. Мета здійснення митного контролю полягає в забезпеченні законного переміщення транспортних засобів та товарів через митний кордон України, в тому числі контроль за своєчасністю та повнотою сплати митних платежів. Митний контроль товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, окреслює практичне здійснення контрольних заходів, направлених на перевірку належної, реальної кількості товарів зазначених у відповідних товарно-транспортних накладних, перевірку митної вартості, що зазначається у декларації та інші контрольні операції, реалізація яких є обставиною для пропуску предметів, товарів чи транспортних засобів через державний кордон. Під митний контроль підпадають усі товари, що переміщуються через кордон України.

Проблеми, які заважають реалізації ефективного митного контролю в Україні:

- велика кількість документації, що подається митним органам для оформлення вантажу;
- недовершеність митного законодавства є головною причиною формування конфлікту під час провадження митних формальностей та митного контролю;
- різні лазівки у митному законодавстві дають змогу суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності обминути сплату деяких митних платежів, відповідно надходження до бюджету зменшуються, а тіньовий сектор економіки України формується [2].

Ефективність митного контролю важко оцінити, оскільки використання новітніх митних технологій спрямоване на досягнення стратегічних цілей. Тому важливим завданням у найближчий час митних органів у покращенні митного контролю повинно стати його полегшення, що передбачає здійснення митного оформлення для добропорядних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності і разом з цим, встановлення перешкод для уникнення порушення законодавства.

Згідно цього необхідно:

- вдосконалити роботу автоматизованої системи управління ризиками;

- переглянути санкції за порушення митного законодавства, що дасть можливість встановити рівень відповідальності як для працівника митниці, так і для особи, що перетинає митний кордон;
- створення та впровадження електронної системи відстежування руху товарів по всьому маршруту, ведення безперервного митного та аудиторського контролю в Україні починаючи з митного поста і закінчуючи кінцевим покупцем на основі стандартизації товарознавчого опису товарів як для зовнішньоекономічних операцій, так і для державного використання, внесення його до податкового та бухгалтерського обліку, який буде оформлюватися в електронному вигляді [2].

Отже проаналізувавши вище викладене, можна зробити висновок, що головним завданням митного контролю при експортно-імпортних операціях є перевірка та розкриття за допомогою відповідних форм митного контролю правильності проведення митних процедур та операцій, що відповідають митному законодавству, дотримання фізичними й юридичними особами порядку переміщення через митний кордон України товарів, транспортних засобів та інших предметів. Для здійснення дієвого митного контролю потрібно сформувати прозору митну систему, яка врахує сучасні тенденції ЗЕД.

Список використаної літератури:

1. Митний кодекс України [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Манюк Н. А. Проблеми та напрямки вдосконалення митного контролю в Україні [Електронний ресурс] / Н. А. Манюк. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: http://www.rusnauka.com/17_PN_2015/Economics/2_193801.doc.htm.

Райчева Аліна Олександрівна,
Студентка групи МEB-15-1
ННІ економіки, оподаткування та митної справи
Університету ДФС України
Науковий керівник: **Лепеха Марина Олександрівна,**
старший викладач кафедри митної справи

УДОСКОНАЛЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ МИТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ АКТИВНОГО РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

В умовах націленості Української держави на інтегрування у світову спільноту, реформування органів державної влади є важливим фактором прискорення цього процесу. Фіскальні органи є складовою частиною органів державної влади і їх реформування є часто обговорюваною у суспільстві. Посилення ролі зовнішньоекономічної діяльності вимагає адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів. У митній сфері держави – це спрощення і прискорення виконання митних процедур, яке у свою чергу потребує запровадження нових підходів до здійснення державної митної справи. В країнах з розвиненою економікою фіскальні органи для ефективного виконання свого мандату активно підтримують розвиток зовнішньоекономічної діяльності, захищаючи митні інтереси країни модернізуючи митні процедури, головним чином спрощуючи їх та роблячи доступними для подальшого застосування.

Для адаптації системи державного митного регулювання необхідно перш за все зробити її ефективною, а також підтримувати взаємодію з іншими митними адміністраціями та інституціями [1].

За час свого існування митна служба України пережила значну кількість реформуваль. Вона була як окремою інституцією, у підпорядкуванні Мінфіну, так і складовою Міністерства доходів і зборів та ДФС України. Протягом цього періоду було розроблено значну кількість концепцій щодо реалізації державної митної політики, багато з цілей яких були досягнені, інші перенесені в наступні концепції.

Однією з перших була Концепція створення, впровадження й розвитку системи аналізу та керування ризиками. Серед її завдань були виконані такі: партнерство у відносинах митних органів із суб'єктами ЗЕД; при виборі форм митного контролю використовується система керування ризиками; скорочення часу митного оформлення. Не виконаними залишились наступні завдання: прозорість і передбачуваність роботи митних органів для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та недосконалість системи керування ризиків, адже кількість митних правопорушень не змінилась.

Другою концепцією була Концепція модернізації діяльності митної служби України (до 2009 р), виконаними завданнями якої були: розробка нормативно-правової бази з усіх напрямів діяльності митної служби України; запровадження ефективної системи роботи з персоналом митної служби; розвиток системи наукових досліджень. Не виконаними залишалась велика кількість поставлених завдань, серед яких: розробка ефективного механізму управління діяльністю митної служби; прості та ефективні митні процедури і технології контролю на кордоні та всередині держави; дійові механізми сприяння зовнішньоекономічній діяльності; ефективна система протидії контрабанді та порушенням митних правил.

Наступною концепцією була Концепція створення багатофункціональної комплексної системи “Електронна митниця”, термін її виконання був встановлений до 2013 року. Серед її завдань були виконані такі: підвищення ефективності та скорочення часу митного контролю та митного оформлення; запровадження електронного декларування; підвищення ефективності боротьби із контрабандою, шахрайством, організованою злочинністю і тероризмом; підвищення ефективності управління митною службою. Не виконаними залишались такі поставлені завдання: забезпечити повноту сплати податків та зборів до бюджету; оперативно забезпечувати державні органи влади достовірною статистичною інформацією; забезпечити дієвий контроль за додержанням заборон та обмежень щодо переміщення окремих товарів через митний кордон, захист інтелектуальної

власності та культурної спадщини України.

З 2013 по 2015 роки було встановлено виконання Концепції реформування митної системи “Обличчям до людей”. Вдалося досягти таких поставлених завдань: скорочення переліку документів, що подаються до митного оформлення; скорочення часу митного контролю у пунктах пропуску; зменшення кількості митних процедур. А не досягнутими залишились такі завдання: делегування начальникам митних постів повноважень щодо прийняття рішень з питань митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів; спрощення і адаптація до правил ЄС реекспорту, реімпорту; декриміналізація товарної контрабанди [2].

Більшість з невиконаних завдань Концепції «Обличчям до людей» були повторно задекларовані у затвердженому наказом ДФС України від 12.02.2015 р. № 80 “Стратегічний план розвитку ДФС України на 2015–2018 роки”, який по суті є планом діяльності на визначений період. Головним завданням для української влади у вдосконаленні митної сфери діяльності є реалізація цього стратегічного плану, який розроблений відповідно до міжнародних принципів та стандартів, що закріплені СОТ. Стратегічний план чітко окреслює актуальні проблеми у сфері митного регулювання та шляхи їх розв’язання.

Відповідно до стратегічного плану основними стратегічними напрямками реформування є: створення нової або удосконалення діючої нормативно-правової бази у митній сфері України, яка відповідає міжнародним стандартам; використовуючи іноземний досвід, підвищити ефективність створення управління діяльністю митних органів України; спрощення і прискорення виконання митних процедур; митна інфраструктура повинна забезпечувати ефективну зовнішньоекономічну діяльність, запобігати контрабанді та митним правопорушенням, забезпечувати сталий розвиток наукової діяльності у сфері митного законодавства.

До цілей реформування митних органів України належать насамперед дотримання нормативно-правових актів митного законодавства, прозорість і

чесність у прийнятті рішень, рівність усіх користувачів послуг митної сфери, запобігання контрабанді та тероризму, зменшення фінансового тягаря на населення від митних процедур, зменшення часу їх проведення.

Також Стратегічним планом було окреслено основні практичні напрями діяльності митних органів: підвищення ефективності використання транзитного потенціалу України задля збільшення конкурентоспроможності товарів національного виробництва; об'єднання українських та міжнародних правових інституцій задля миттєвої протидії митним правопорушенням, для зменшення їх загальної кількості; формування такої нормативно-правової бази, яка зможе чітко делегувати повноваження працівників митних органів; подальша модернізація митного регулювання через інформаційні технології [3].

Отже, аналізуючи реалізацію митного законодавства України, можна стверджувати, що процес реформування на жаль був непослідовним. Проте митна система відкрита, еволюціонує у відповідь на виклики сучасності. Україна має Стратегічний план реформування митної системи, який відповідає усім міжнародним стандартам. Тому основною метою митної політики нашої держави повинна бути реалізація цього плану а також підпорядкування митної політики України зовнішньоекономічній політиці держави задля досягнення економічної стабільності та прогресу.

Список використаної літератури:

1. Бережнюк І. Актуальні питання теорії та практики митної справи : монографія / за заг. ред. доктора економічних наук І. Г. Бережнюка. – 2013. – 427 с.
2. Наказ №485, Наказ №895, Розпорядження КабМіну №1236, Рішення колегії Державної митної служби України. [Електронний ресурс.] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/>
3. Стратегічний план розвитку ДФС України на 2015–2018 роки Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://www.kh.sfs.gov.ua/diialnist/plani-ta-zviti-roboti/184732.html>

Старушик Марія Миколаївна,
Студентка групи ОБА 15-1
Навчально науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи
Науковий керівник : **Сторожук Олександр Володимирович**
доцент кафедри митної справи УДФСУ, к.е.н., доцент.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Зовнішньоекономічна діяльність (ЗЕД) безпосередньо впливає на розвиток підприємств та економіки країни в цілому. Завдяки їй забезпечується покриття потреб країн світового співтовариства у сировині, матеріалах, паливі, енергоносіях, машинах, обладнанні та устаткуванні, товарах широкого вжитку, послугах. Також зовнішньоекономічна діяльність забезпечує значну кількість валютних надходжень до державного бюджету. У зв'язку з переорієнтації зовнішньої політики України внаслідок підписання угоди про асоціацію з Європейським Союзом виникає низька проблем, що перешкоджають ефективності ЗЕД саме тому дана тема є актуальною. Зовнішньоекономічна діяльність – діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на відносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами [1].

Можна виділити ряд негативні чинники впливу на розвиток зовнішньоекономічної діяльності підприємств, які можна згрупувати за такими ознаками:

- політичні (нестабільна політична ситуація в Україні, високий рівень корупції й недовіри до держави як гаранта виконання угод та контрактів);
- організаційно-управлінські (законодавчо бази має прогалини і є не стабільною; важка та об'ємна процедура збирання документів і реєстрації суб'єктів ЗЕД; нестабільність та незахищеність внутрішніх ринків України; низька якість інфраструктурного забезпечення ЗЕД; система менеджменту ЗЕД знаходиться на низькому рівні, не розроблені стратегічні й маркетингові підходи в

управлінні підприємством);

- виробничі (низький рівень впровадження науково-технічних новацій що спричиняє відставання від лідируючих країн, низький рівень якості товарів; відсутність відповідного ресурсного забезпечення; висока матеріаломісткість продукції тощо);
- фінансові (високий рівень інфляції; низький рівень залучених інвестицій та економічної привабливості; низька рентабельність виробничої діяльності тощо);
- маркетингово-збутові (перешкоди при вході на ринки розвинених країн; рівень конкуренції на світових ринках досить високий; недостатній рівень товарної та ринкової диверсифікації експорту; недосконала збутова політика за кордоном тощо);
- трудові (складна демографічна ситуація в країні; недостатність кваліфікованого персоналу; низька продуктивність праці тощо) [2].

Представлені проблеми стримування розвитку зовнішньоекономічної діяльності підприємств України потребують проведення в економіці держави прогресивних інноваційних заходів, які б дали змогу вийти на світовий рівень розвитку міжнародного співробітництва. До них можна віднести:

1. Підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності підприємств. Насамперед необхідно визначити найбільш вигідні країни для експорту товарів. Підприємству, яке вирішило вийти на міжнародний ринок, необхідно детально ознайомитися з обмеження та правила входження на ринок конкретної країни.
2. Підвищення конкурентоспроможності за рахунок вкладення власних коштів у розвиток та використання передових технологій у виробництво, з впровадженням міжнародних стандартів якості[3].
3. Зменшення впливу бюрократичної тяганини, тобто можливість вирішення всіх розбіжностей з міністерствами дистанційно. Також необхідно вдосконалити податкову, валютну та кредитну політику України.
4. Впровадження енерго- та ресурсозберігаючих технологій, підвищення рівня механізації та автоматизації виробництва, залучення до управління підприємствами висококваліфікованих фахівців із відповідно високим розміром

заробітної плати.

5. Налагодження ділових зв'язків з передовими країнами світу, такими як США, Китай, Японія.

6. Підтримка вітчизняного товаровиробника. Це дасть змогу розширити ринки збуту товарів чи вийти на нові ринки, розширити асортимент товарів, використовувати досвід ведення бізнесу у зарубіжних підприємств[4].

Отже, зазначені проблеми дають змогу систематизувати і чітко визначити напрями їх подолання для забезпечення ефективної зовнішньоекономічної політики підприємствами України. Висока ефективність зовнішньоекономічної діяльності дає змогу підвищити конкурентоспроможність вітчизняних товарів на світових ринках, створити раціональну структуру експорту та імпорту, залучити іноземні інвестиції, і що важливо, це забезпечити економічну безпеку держави.

Список використаної літератури:

1. Кармінська-Белоброва М. В. Зовнішньоекономічна діяльність України на сучасному рівні: проблеми та напрямки / М. В. Кармінська-Белоброва // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2016. – № 4.
2. Ковтун Е.О. Шляхи оптимізації зовнішньоекономічної діяльності вітчизняних підприємств. / Е.О Ковтун, І.В. Поліщук, Ю.М. Турець // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2016. В. 6, Ч. 1. С. 172–174.
3. Герасименко Г. О. Характеристика та аналіз стану зовнішньоекономічної діяльності підприємств легкої промисловості України / Г. О. Герасименко, Ю. В. Гончаров // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 69–78.

Струтинська Катерина Вікторівна,
Студентка групи ММБ 17-1
Навчально науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи
Науковий керівник: **Борса Вадим Вікторович**

ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ УКРАЇНИ: ГЕОГРАФІЧНА І ТОВАРНА СТРУКТУРА

Актуальність даної теми полягає в тому, що зовнішня торгівля в Україні набула характеру здебільшого одностороннього зв'язку, тобто негативне сальдо торговельного балансу свідчить про значне переважання імпорту над експортом в нашу державу і про її здебільшого сировинну складову, а не готову продукцію, як це є у розвинутих країнах світу.

Метою є: дослідити український аспект торгівлі на міжнародній арені, а також проаналізувати показники зовнішньої торгівлі провідних країн світу. Протягом останніх років географічна структура зовнішньої торгівлі товарами і послугами України далі зазнавала суттєвих змін. Вектори товарних потоків поступово переорієнтувалися з пострадянських країн на інші регіони світу.

Основні ознаки регіональної структури зовнішньої торгівлі України [3]:

1. Україна проводить зовнішньоторговельні операції майже з 160 країнами.
2. Усі регіони України беруть участь у експорті-імпорті товарів, при цьому найбільша питома вага припадає на Дніпропетровську, Київську області.
3. Серед країн світу найголовнішими зовнішньоторговельними партнерами є Російська Федерація (РФ), ЄС, США. На них припадає приблизно 2/3 обсягу зовнішньої торгівлі України.
4. Співробітництво між ЄС та Україною здійснюється у рамках "Угоди про партнерство і співробітництво" (1992 р.). Позитивами розширення торгівлі з ЄС є ефект від скасування протекціоністських заходів щодо продукції сільського господарства, текстильної галузі, чорної металургії.

Основні ознаки товарної структури зовнішньої торгівлі України [3]:

- 1) товарна структура зовнішньої торгівлі України охоплює понад 20 номенклатурних груп;
- 2) в експорті до РФ з України домінують продовольчі, сировинні товари, текстиль, продукція машинобудування. Україна імпортує сільськогосподарську сировину, мінеральні продукти, продукцію хімічної промисловості, каучук, шкіряні вироби й сировину, целюлозо-паперові вироби, текстиль, метали, обладнання, транспорт;
- 3) в українському експорті до ЄС домінують сировина й продовольство: чорні та кольорові метали, добрива, бавовна та волокно, масло й жири, хімічна продукція. З ЄС Україна імпортує продовольчі товари, машини та обладнання;
- 4) у структурі експорту з України до США зростає частка чавуну і скорочується частка сталі; експортуються нафта і нафтопродукти, бітумні суміші, озокерит. Український імпорт із США характеризується домінуванням ядерних реакторів, котлів, обладнання, їхніх складових та продовольчих товарів.

Загальними обмеженнями розвитку географічної і товарної структур торговельної діяльності України є незавершеність структурних реформ на мікрорівні (відсутність потужних компаній у різних галузях економіки, здатних до ефективної міжнародної конкуренції). Перспективними напрямками торговельної діяльності України є розвиток наукомістких галузей, а саме: літакобудування, суднобудування, виробництва космічної техніки, машинобудування.

Зовнішня торгівля України — діяльність суб'єктів господарської діяльності України та інших держав, яка має місце як на території України, так і за її межами і яка зводиться до посередництва між виробниками і споживачами по здійсненню угод купівлі-продажу товарів або послуг. Зовнішня торгівля України поділяється на експортну (вивізну) — рух товарів або послуг від українського виробника до іноземних споживачів, та імпорتنу (ввізну) — рух товарів/послуг від іноземного виробника до українських споживачів [2].

Аналізуючи низку факторів можна порівняти хоча б декілька провідних країн світу, а саме їх географічну структуру зовнішньої торгівлі товарами, щоб зрозуміти

як саме змінювався експорт та імпорт. За основу своїх досліджень я візьму такі країни як: Китай, Німеччина та Польща.

Географічна структура зовнішньої торгівлі товарами протягом 2016-2017 рр. [1]

Географічна структура зовнішньої торгівлі товарами у 2016 р.

	Експорт		Імпорт		
	тис.дол. США	у % до 2015	тис.дол. США	у % до 2015	Сальдо
Китай	67487,6	60,3	335641,8	127,4	-268154,2
Німеччина	102424,1	92,7	345686,3	153,6	-243262,2
Польща	190490,5	148,9	180644,3	139,6	9846,2

Географічна структура зовнішньої торгівлі товарами у 2017 р.

	Експорт		Імпорт		
	тис.дол. США	у % до 2016	тис.дол. США	у % до 2016	Сальдо
Китай	2 039 327,6	111,3	5 648 673,9	120,5	-3609346,3
Німеччина	1 754 185,7	123,2	5 445 028,2	126,1	-3690842,5
Польща	2 724 589,7	123,8	3 453 816,5	128,2	-729226,8

Проаналізувавши дані, можна побачити, що протягом 2016-2017 років географічна структура зовнішньої торгівлі товарами змінилася на 19843247 тис. дол. США.

Отже, з кожним роком географічна структура зовнішньої торгівлі товарами і послугами вдосконалюється, тобто простежується позитивна динаміка, яка суттєво впливає на розвиток країн світу.

Список використаної літератури:

1. Державний комітет статистики України
2. Зовнішня торгівля України. Митна статистика (1991—2016 роки): довідник / Г.А. Болдишев, Д.В. Лисенко, Л.Г. Козик, О.Ю. Ушаков та ін. ; за ред. П.В. Пашка. — К. : Знання, 2018. — 695 с. — (Серія “Податкова та митна справа в Україні”, т. 108).
3. Козак Ю. Г. Міжнародна економіка: в питаннях та відповідях: підручник / Ю. Г.

Козак. – Київ: Центр учбової літератури, 2017. – 228 с.

Стойкова Єлизавета Сергіївна,
Студентка групи МEB-15-1
Навчально-науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи
Науковий керівник: **Лепеха Марина Олександрівна,**
старший викладач кафедри митної справи

АНАЛІЗ МЕХАНІЗМУ «ЄДИНОГО ВІКНА» ЯК НОВОВВЕДЕННЯ НА МИТНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ

Система Єдиного вікна у світовій практиці є одним з найефективніших рішень проблем при експортно-імпортних операціях та транзитах, оскільки зменшує кількість процесів, спрощує різного роду процедури та мінімізує людський фактор під час проходження товару через митницю. Такі країни, як Німеччина, США, Швеція, Сінгапур вже давно користуються його перевагами.

Наприклад, у Сінгапурі завдяки системі TradeNet кількість копій документів, що надавались на митниці, з 35 зменшилась до 1. За рік опрацьовується біля 9 мільйонів подань на торговельні дозволи (30 тисяч в день), 90% з яких – у десятихвилинний термін.

У Фінляндії багатфункціональна система PortNet – єдина для учасників торгівлі морем, радикально скоротила потребу у заповненні та обробці паперових форм. На сьогодні понад 99% усіх форм обробляються через Єдине вікно. Варто відзначити, що законодавство ЄС значно вплинуло на правову структуру системи Єдиного вікна у цій країні, однак Фінляндія суттєво його адаптувала до власних реалій.

У США впроваджено Автоматизоване комерційне середовище (Automated Commercial Environment – ACE), що виступає як система Єдиного Вікна. 188 з 200 найбільших подавачів товарів на експорт користуються системою у 90% усіх

звернень. Користування системою є добровільним і безоплатним, оскільки розробкою займається державна структура і розрахунок іде на те, щоб отримати значні заощадження, а не прибутки від користування нею [1].

Говорячи про досвід України в даній сфері, перш за все потрібно зазначити, що порядок інформаційного обміну за принципом "єдиного вікна" почав працювати на добровільних засадах ще з 1 серпня 2016 року. Так радник міністра фінансів України Юрій Драганчук вказує на його позитивні тенденції, а саме те, що протягом першого місяця бізнес скористався системою в 0,4% випадків, а через три місяці цей показник склав вже більше 10%" [2].

Крім того відомо, що попередній формат роботи процедури митного контролю характеризувався наданням великої кількості документів для різних контролюючих інстанцій. При цьому порядок подання та оформлення в кожному з них відрізнявся. Такий застарілий механізм помітно гальмував рух товарів, а отже, і рух коштів у державі. Тому те, що раніше можна було назвати потребою в змінах, поступово трансформувалося в невідкладну необхідність.

Механізм «єдиного вікна» створює якісно новий формат взаємодії митних органів. Тобто відтепер для проходження необхідних процедур існує єдиний пункт, який працює у вигляді електронної системи для швидкого обміну даними між різними державними інститутами, що має свої переваги.

По-перше, це створює сприятливі умови для підтримки відносин з ключовими партнерами, зокрема, в аспекті розвитку торгівлі. По-друге, це значно спрощує сам процес здійснення співпраці такого формату. Основною перевагою є значне зниження рівня бюрократизації митниці, яку експерти вважають основною перешкодою в умовах глобалізації економіки. Крім того, така нова процедура для бізнесу є вікном можливостей, що прискорює розвиток міжнародної торгівлі як безпосередньо з Україною, так і в рамках транзиту через територію нашої держави.

Однак, за результатами детального моніторингу системи експертами виявлено деякі ризики, які могли б ускладнити процес митного оформлення товарів при обов'язковому застосуванні «єдиного вікна». Це стосується, зокрема, водного,

залізничного, авіатранспорту, а також поштових та міжнародних експрес-відправлень.

Сьогодні робота над вдосконаленням механізму "єдиного вікна" в рамках системного реформування митниці триває. Всі важливі для функціонування цієї ініціативи органи та інститути крок за кроком переходять на новий формат роботи і адаптуються до реалій та викликів сучасності.

Так жовтня 2018 року набув чинності Закон України "Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму "єдиного вікна" та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України". Відповідно до закону, при переміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України взаємодія між декларантами, їх представниками та органами доходів і зборів, іншими державними органами здійснюється з використанням механізму "єдиного вікна". З цією метою ДФС створює єдиний державний інформаційний веб-портал "Єдине вікно для міжнародної торгівлі", який має запрацювати протягом шести місяців після набуття чинності зазначеного закону. "Єдине вікно міжнародної торгівлі" працюватиме у цілодобовому режимі, на службу покладене зобов'язання з його адміністрування. Державні органи, які видали дозвільні документи на митне оформлення, зобов'язані подати їх в електронному вигляді до "Єдиного вікна міжнародної торгівлі". Таким чином скасовується необхідність подання суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності або митним брокером паперового документа, виданого одним державним органом іншому [3].

Важливо підкреслити, що "Єдине вікно" - це не тільки імплементація передового світового досвіду, а й важливий антикорупційний крок в роботі митниці, так як система дозволяє мінімізувати людський фактор і організувати належний моніторинг з метою швидкого вирішення проблемних моментів. Завдяки цьому механізму всі державні органи, що забезпечують контроль за товарами на митній території України, будуть працювати як єдине ціле. Система стимулює контролюючі органи до переходу на європейський підхід здійснення митного контролю. " [2].

Отже, запуск "єдиного вікна" є великим кроком в еволюції української митниці.

Уже сьогодні перевагами цієї спрощеної системи користується близько 80% бізнесу. І з кожним днем, переваги даного механізму митного оформлення відчуває на собі все більше користувачів. "Єдине вікно" стає основним способом спілкування підприємств з контролюючими органами, що має як переваги, так і недоліки, які необхідно буде враховувати у подальшому застосуванні цього механізму.

Список використаної літератури:

1. "Єдине вікно" на митниці: як не провалити довгоочікуваний запуск [Електронний ресурс] – URL: <https://www.qdpro.com.ua/news/iedine-vikno-na-mitnici-yak-ne-provaliti-dovgoochikuvaniy-zapusk>.
2. Как работает "единое окно" на таможене [Електронний ресурс] – URL: <https://biz.nv.ua/experts/draganchuk/kak-rabotaet-edinoe-okno-na-tamozhne-2458133.html>.
3. Закон про "єдине вікно" на митниці набув чинності [Електронний ресурс] – URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2551803-zakon-pro-edine-vikno-na-mitnici-nabuv-cinnosti.html>.

Тригуб Світлана Едуардівна,

Студентка групи МEB-15-1

ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Науковий керівник: Микитенко Тетяна Владиславівна,

к.е.н., доцент

«ЄДИНЕ ВІКНО» ЯК СПОСІБ ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ

Питання спрощення процедур торгівлі набувають все більшого значення в умовах інтеграції України в європейські і світові ринки. Серед основних нововведень щодо спрощення митних процедур слід виділити запровадження системи «єдиного вікна» для здійснення різних видів державного контролю на основі застосування електронних технологій. Впровадження даної системи в

Україні дозволяє пришвидшити обмін інформацією і забезпечити вірний розподіл часового сегменту.

«Єдине вікно» – це «електронна система обміну даними, яка дозволяє різним державним службам в автоматичному режимі обмінюватися інформацією про вантаж, який проходить через митний кордон та про результати проходження ним необхідних видів контролю» [1].

На практиці дана процедура виглядає наступним чином: 1) результати контролю, які здійснено на кордоні, вносяться до ІТ-системи відповідними контролюючими органами; 2) протягом 1 години після виїзду машини з пункту пропуску митниця автоматично надсилає підприємству електронне повідомлення з переліком документів, необхідних для завершення всіх інших видів контролю; 3) поки машина прямує до митниці, підприємство може вже надіслати в «Єдине вікно» сканкопії документів для проходження контролів; 4) ІТ-система надсилає повідомлення та документи відповідним контролюючим органам для здійснення контролю; 5) контролюючий орган протягом 4 годин приймає рішення щодо здійснення відповідного виду контролю та вносить його до ІТ-системи. У іншому випадку - діє принцип "мовчазної згоди" [2].

На сучасному етапі розвитку система «Єдиного вікна» в Україні знаходиться на початковому етапі, але має тенденцію для активного розвитку (рис. 1).

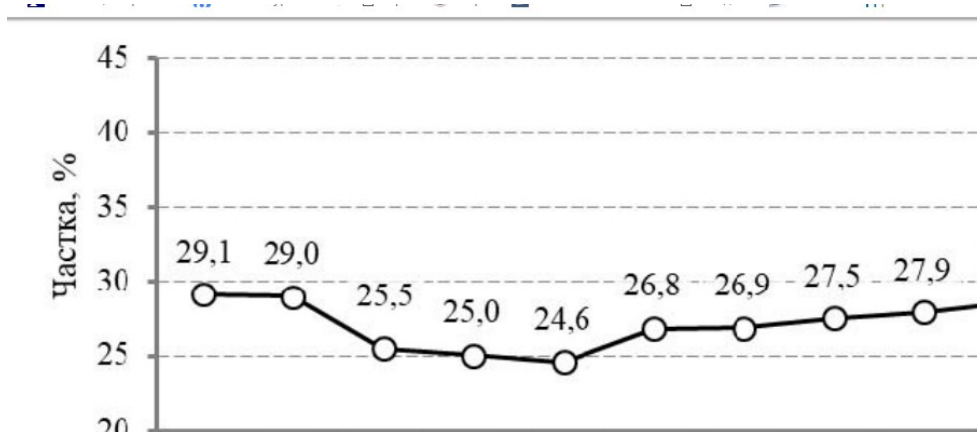

Рис. 1 - Частка оформлень товарів за принципом «єдиного вікна» протягом 2017 р.

Джерело [3].

Як видно з рис. 1, у грудні 2017 р. цей показник значно зріс, «єдине вікно» поступово стає невід'ємною частиною митного оформлення. Важливо відмітити, що з лютого 2018 р. здійснення державного санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного та радіологічного контролю із застосуванням принципу «єдиного вікна» є обов'язковим у разі електронного декларування товарів. Тому впровадження «єдиного вікна» – важлива складова у процесі побудови нової, комп'ютеризованої та інтелектуальної ДФС, яка працює на покращення інвестиційного клімату шляхом створення комфортних умов для ведення бізнесу, не забуваючи при митну безпеку.

Кожне нововведення в Україні вимагає коригування, саме тому після впровадження «Єдиного вікна» виникли певні недоліки і проблеми. В Україні процес митного оформлення вважається однією із найбільш корупційних систем. Впершу чергу це пов'язано з тим, що контролюючі органи не достатньо розуміють, як функціонує «Єдине вікно» і яка його основна мета. Ця система «здатна змінити життя як бізнесу, так і контролюючих органів, адже вона зможе стати по значущості на рівні із провадженням митницею електронного декларування» [4].

У будь-якому разі, запуск допоможе виявити проблемні моменти, які потрібно буде доопрацьовувати. Також викликає сумнів можливість запуснути ефективну координацію діяльності усіх служб по всій території України. Можна очікувати чимало проблем із інтеграцією у єдину електронну систему деяких відомств, що беруть участь у контролі імпорتنих та експортних вантажів. Принаймні, така інтеграція по всій території України потребуватиме часу та ресурсів.

Окрім того, потребує вдосконалення законодавча база стосовно правового статусу електронних комунікацій, їх еквіваленту з паперовими носіями, електронного підпису, приватності та зберігання даних. Однак, незважаючи на чималу кількість перешкод, система "Єдине вікно" має багато переваг. Перша і найбільш очевидна – це модернізація існуючих процедур служб і контролюючих структур, і як результат – створення умов для прозорості роботи, зручний контроль

за повнотою справляння податків і зборів, зниження рівня корупції на митниці.

По-друге, це зручний єдиний інтернет-портал для комунікації між сторонами. По-третє, це спрощення процедур подання документів та їх перехід у цифровий формат, суттєва економія часу і грошей бізнесу під час оформлення вантажу.

Також важливою новацією стане генерація великого масиву статистичних даних про час, місце, осіб, процеси здійснення розмитнення та контролю, що дозволить контролювати і оптимізувати зазначені процеси. І найважливіше – зменшення часу на обробку вантажів. Тому «від успіху Єдиного вікна виграють усі сторони – як бізнес, так і держава» [5].

Отже, принцип «єдиного вікна» в місцях митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митній території та митному кордоні України потребує негайного реагування. Людський фактор, як відомо, відіграє при митному оформленні негативну роль. Законодавчі норми України з питань державної митної справи, що стосуються питань митного оформлення за принципом «єдиного вікна», не є досконалими. Також значним недоліком є зтягнута та заплутана реорганізація митниць ДФС, яка більше нагадує не їх реструктуризацію, а навпаки – оптимізацію, яка помножена на безкрайній ротаційний процес, що в певній мірі спричиняє розгубленість та деморалізацію особового складу. Як результат, принцип «єдиного вікна» буде широко використовуватися підприємцями лише за умови, якщо всі вище перераховані перешкоди будуть усунуті, а переваги від його використання переважать всі наявні недоліки.

Список використаної літератури:

1. Уряд схвалив рішення про обов'язкове використання принципу «єдиного вікна» в українських митницях з 1 лютого 2018 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/250443668>
2. Офіційний сайт Єдиного державного веб-порталу відкритих даних. URL: <http://data.gov.ua/>

3. Офіційний веб-сайт Державної фіскальної служби України. URL: <http://sfs.gov.ua>.
4. Закон України «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проєктів за принципом "єдиного вікна"». URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2623-17>
5. Мереженко Н. Подолання бар'єрів у міжнародній торгівлі через спрощення митних процедур [Електронний ресурс] / Н. Мереженко, Т. Караваєв, Н. Калуг // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право.. – 2018. – URL: [http://zt.knteu.kiev.ua/files/2018/03\(98\)/03.pdf](http://zt.knteu.kiev.ua/files/2018/03(98)/03.pdf).

Тарнавський Микола Вадимович,

Студент групи МСБ-17-3к

Навчально-науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи

Науковий керівник: **Микитенко Тетяна Владиславівна,**
к.е.н., доцент кафедри митної справи

ДОСВІД УПРАВЛІННЯ МИТНОЮ СЛУЖБОЮ ІЗРАЇЛЮ ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

В Ізраїлі митна служба є складовою фінансового департаменту – Міністерства фінансів (ІТА), що забезпечує ефективний контроль за фіскальними завданнями митних органів, частка надходжень до державного бюджету від митних платежів є незначною в доходах бюджету. Податкове управління Ізраїлю (ІТА) відповідає за збір практично всіх державних доходів. Податки, що збираються ІТА, використовуються для фінансування державного бюджету і послуг, які держава надає громадянськості. Податкове управління Ізраїлю вживає заходи для полегшення збору податків і відповідальності за виконання цих завдань, а також вирішення проблем, що стоять перед ними.

ІТА поставила перед собою мету активізації податкового примусу і збору, збільшення стримування, видачі детальних податкових оцінок і активізації боротьби з неоголошеним капіталом і серйозних податкових злочинів. Одночасно

ІТА працює над сприянням економічно вигідним і справедливому законодавству, яке закриває податкові лазівки, допомагаючи забезпечити правильну звітність і збір податків, рівність і справедливий розподіл податкового тягара серед населення Ізраїлю, усуваючи бар'єри і заохочуючи зростання.

ІТА прагне поліпшити обслуговування, що надається платнику податків, скоротити бюрократизм між владою і платниками, підвищити прозорість діяльності і зміцнити сервісну орієнтацію, розробляє кращі інтерфейси з громадськістю, засновані на комп'ютері та Інтернеті, а також покращує службу відповіді на телефонні дзвінки, відповіді на запити громадськості та обробку податкових рішень.

Податкове управління Ізраїлю створено після рішення уряду від 15 вересня 2003 року про злиття Департаменту прибуткового податку і оподаткування землі, Департаменту митної справи та ПДВ і служби автоматичної обробки з метою консолідації управління справляння податків під одним головним адміністратором, який буде наділений повноваженнями для здійснення відповідного податкового законодавства. Орган, що нараховує 5500 співробітників, складається з наступних підрозділів:

1. Керівництво, яке займається адміністративними питаннями і включає директора, його заступників і професійні відділи.

2. Відділення на місцях:

Відділ прибуткового податку і оподаткування нерухомості - 26 регіональних бюро оцінки, 10 регіональних відділень земельного податку, 4 підрозділи регіонального розслідування, підрозділ національної розвідки і одна національна і 3 підрозділи по збору регіональних зборів.

Митниця налічує 6 митниць, 9 міжнародних прикордонних переходів, 8 внутрішніх переходів (уздовж «зеленої лінії»), 3 відділення за кордоном, 17 регіональних пунктів ПДВ (включаючи 3 регіональних податкових управління), зв'язок ПДВ з Палестинською органом, 4 регіональні підрозділи з розслідування, підрозділ національної розвідки і підрозділ штаб-квартири по запобіганню

контрабанди наркотиків і відмивання грошей.

Митниця є центральною віссю в управлінні зовнішньою торгівлею Ізраїлю і в той же час є важливим чинником внутрішньої торгівлі Держави Ізраїль. Імпорт та експорт товарів у Державі Ізраїль, включаючи державні міністерства, митні агенти та одиниці Ізраїлю, а також суб'єкти підприємництва непрямої.

Митниця здійснює всі професійні аспекти та процеси, що впливають із законів, правил Міжнародних замовлень та угод. Митне управління займається виконанням функцій поряд з наданням послуг.

Протягом 2018 року: Митне управління займалось виконанням завдань: продовження просування міжнародних проектів, роль яких полягає в забезпеченні ланцюжка постачань і надання переваги морським портам Ізраїлю; митна та трудові практики, що використовуються у зовнішній торгівлі, - це як імпорт, так і експорт; експорт - впровадження системи здійснюється в багаторічний процес, у співпраці з МСА у формі - виключне співтовариство; удосконалення методів роботи та якості обслуговування населення, що займається ЗЕД; впровадження та розробка моделей та систем управління ризиками (ProFileGen); перевірки професійної діяльності у митних органах; інтеграція з передовими міжнародними процесами) (УЕО) і приєднання до міжнародних договорів у сфері оподаткування; посилення впровадження в митних органах, з акцентом на поліпшення сервісу, продовження системи "Єдине вікно" з кожним декларантом з метою вдосконалення та вдосконалення спроможності до виконання та надання послуг; постійне впровадження системи координації та управління кордонами на регіональних перехрестях; професійною підготовкою працівників; координація та співпраця з Палестинським митним органом.

Мита накладаються тільки на імпорт товарів за ставками, зазначеними в Законі про Тариф і тариф з податку на покупку. Зміни (переважно, скорочення) ставок мит застосовуються в силу торгових угод, учасником яких є Ізраїль, включаючи угоди з ЄС, США, ЄАВТ, Канадою, Туреччиною і Мексикою.

Митне управління - встановлює зовнішньоторговельну політику, керує

системою зовнішньої торгівлі, забезпечує умови для законності імпорту та експорту, діє для запобігання незаконної діяльності (шахрайство, наркотики, відмивання грошей, інтелектуальна власність) і контролює весь комерційний імпорт на території Палестинського органу, включаючи перевірки безпеки. В останні роки робочі процеси Митного управління були революціонізувати з використанням передових обчислювальних засобів, які дозволяють поліпшити обслуговування клієнтів, одночасно посилюючи нагляд і дотримання імпорتنих законів і виплату законних податків.

Отже, досвід діяльності митних органів близькосхідної держави Ізраїль може стати корисним для України в умовах розширення міжнародної торгівлі.

Список використаної літератури:

1. Звіт Департаменту громадських розслідувань та право на свободу інформації у 2017: Податкове управління Ізраїлю. - URL: <https://taxes.gov.il/English/About/Pages/AboutIasralTaxesAuthority.aspx>

Царик Олег Олександрович,

Студент групи МСБ 17-3к

Навчально науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи

Науковий керівник : **Сторожук Олександр Володимирович**

доцент кафедри митної справи УДФСУ, к.е.н., доцент.

ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН НА МАКРОРІВНІ

Насамперед слід зауважити, що термін «партнерство» останнім часом став досить уживаним серед політиків, правознавців, у ділових колах. Часте звернення до нього на сторінках популярних наукових видань, у виступах політичних лідерів, міжнародних документах створює відчуття, що йдеться про давно відомий феномен і визначене в теоретичному плані поняття. Вживання неточних понять

здатне привести до парадоксальних висновків і приховує в собі потенційну можливість логічної помилки.

Термінологія і практика партнерства в останні десятиліття XX століття широко використовується у сфері міжнародних відносин. Зокрема, статусом партнерів володіють всі країни – члени Європейського Союзу, прийняті глобальні міжнародні проекти, такі, як, наприклад, «Програма партнерства в ім'я світу» між НАТО і новими незалежними державами. Україна проводить політику «рівних партнерських відносин в рамках СНД», прагне «вибудовувати партнерство» зі своїми західними сусідами, про що свідчить ряд укладених Українською державою міжнародних документів

Для макрорівня ознакою партнерських відносин є міжкраїнна співпраця на основі угод та договорів. Надзвичайно важливим аспектом діяльності держави є підготовка та підписання різноманітних договорів та угод про партнерство та співробітництво з іншими державами та міжнародними організаціями. Оскільки держава виступає своєрідним гарантом виконання підписаних угод і створює сприятливі умови для діяльності підприємств, фірм, організацій і ін., довгострокові угоди створюють основу для всебічного поглиблення світогосподарських зв'язків та забезпечують двосторонню, взаємовигідну співпрацю між партнерами.

Безперечно діяльність міжнародних організацій є ефективною формою міжнародного економічного партнерства, оскільки особливості діяльності міжнародних організацій істотно спрощують взаємини між державами, даючи змогу реалізувати низку спільних інтересів та вирішити спільні проблеми поза традиційними процедурами, передбаченими у міждержавних відносинах.

В рамках міжнародних організацій реалізується ряд інвестиційних проектів, здійснюється науково-технічне співробітництво, регулюється торгівельна діяльність. Міжнародні організації полегшують врегулювання деяких міжнародних конфліктів. Проте, одні організації переслідують економічні цілі (ОЧЕС), інші – політичні, «неурядові організації», такі як Грінпіс, МКЧХ покликані на міжнародні рівні без прибуткової мети розв'язувати найрізноманітніші завдання (наукові

дослідження, гуманітарні акції, захист прав людини, охорона довкілля).

Політико-економічні партнерські відносини між міжнародними організаціями та країнами також вимагають узгодженості позицій у геоекономічному та геополітичному просторі та окресленості сфери цільової орієнтації співробітництва.

Так, Україна є членом МВФ, Організації чорноморського економічного співробітництва, СОТ, ЄБРР, та ін.. Крім того, Україна є спостерігачем у таких організаціях як: ЄврАзЕС, Франкфонія, Рада країн Балтійського моря, та інших. Комплексне двостороннє співробітництво між двома країнами характеризується специфічністю (ексклюзивністю) довгострокових партнерських відносин, що відображає спільність їх інтересів. Це може бути співробітництво у одній чи кількох сферах між партнерами, що співпрацюють на принципах взаємного визнання та характеризуються стабільністю стратегічних цілей на засадах партнерства.

Важливою передумовою ефективної партнерської взаємодії держави, а також найголовнішою гарантією забезпечення її національної безпеки стає активна участь у міжнародному економічному співробітництві на основі належного дотримання принципів і норм міжнародного права, стабільність стратегічних цілей співробітництва на засадах партнерства, комплексний і системний характер двостороннього співробітництва та використання усталених й конструктивних форм взаємодії.

На макрорівні (тобто на регіональному і міждержавному) – загальні положення ООН пристосовуються до особливостей регіонального й міждержавного співробітництва. Тому, на макрорівні формуються транснаціональні партнерські відносини, які дуже важливі на даний момент для України особливо якщо ми прагнемо до Євроінтеграції і далі.

Список використаної літератури:

1. Підгурська І. А. Типологія та організаційні форми міжнародних партнерських відносин / І. А. Підгурська // Вісник Донецького національного університету. –

2010. – № 2. – С. 321–330.

2. Підгурська І. Особливості формування міжнародних партнерських відносин у сучасній світовій економіці // Галицький економічний вісник. – 2010. — С.5-11.

Чушак Ірина Василівна,

Студентка групи МEB-15-1

Навчально-науковий інститут економіки,

оподаткування та митної справи

Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,

Старший викладач кафедри митної справи

УНИКНЕННЯ СПЛАТИ ЗА РОЗМИТНЕННЯ АВТОМОБІЛІВ В УКРАЇНІ

Переміщення транспортних засобів на митну територію України у різних митних режимах є одним із найбільш поширених способів придбання громадянами таких транспортних засобів для особистого використання, однак, наслідки такого переміщення та постійне порушення митних правил призвело до невизначеності статусу таких засобів.

В Україні склалась непроста ситуація з вартістю автомобілів. За 2017 рік було вироблено 7296 автомобілів, це більше на 63% ніж у попередньому році, але назвати це повноцінним виробництвом не можна. Тим більше непорівняними є обсяги виробництва з кількістю імпортованих авто – 153,4 тисяч автомобілів, до бюджету надійшло майже 21,3 млрд грн.

Реалії сьогодення складаються таким чином, що значна кількість автомобілів з іноземною реєстрацією наразі перебувають на митній території України з порушенням митних правил.

Використовуючи статистичні дані Державної фіскальної служби, слід акцентувати увагу на те, що тільки за 2017 рік на митну територію України було 61 ввезено 865 тис. транспортних засобів з іноземною реєстрацією. З них майже 681,6 тис. авто ввезено у режимі «тимчасового ввезення» та майже 183,4 тис. автомобілів

– у режимі «транзиту». Станом на 1 січня 2018 року на території України загалом перебуває понад 383,3 тис. транспортних засобів з іноземною реєстрацією, з них з порушенням терміну – майже 236,6 тис. автомобілів [1].

Високі ставки податків призвели до появи різноманітних схем із напівлегального (або зовсім нелегального) ввезення автомобілів в Україну. Після колапсу галузі автомобільного виробництва, мито втратило свою регуляторну функцію як непрямого податку.

Появі і поширенню автомобілів на єврономерах сприяло декілька чинників:

- необґрунтовано завищені ціни на авто на внутрішньому ринку;
- наявність «перегонщиків», які швидко пристосувалися до конкретних умов і обставин;
- інституційна слабкість державних органів і їх корумпованість;
- відсутність побоювань щодо притягнення до адміністративної відповідальності внаслідок неможливості держави сформулювати чітку позицію.

Ціна розмитнення залежить від: типу транспорту, віку автомобіля, палива, країни походження, вартості автомобіля за кордоном, робочий об'єм двигуна. Зараз в Україні є популярними наступні схеми для уникнення високої вартості розмитнення:

1. Працювати під прикриттям органів соціальної опіки.
2. Тимчасове ввезення нерезидентом авто без зобов'язання про зворотне вивезення за Стамбульською конвенцією.
3. Ввезення авто резидентом - співвласником фірми-нерезидента.
4. Ввезення кузова для переобладнання.
5. Ввезення легкових авто під виглядом вантажних.

Через схеми бюджет втрачає гроші, які чесні громадяни могли б заплатити при розмитненні за розумними ставками. Водночас власне автовиробництво акциз не стимулює, бо такого виробництва в Україні давно нема [2].

8 листопада Верховна Рада ухвалила законопроекти: один з них — передбачає зміну формули розрахунку акцизу на розмитнення автомобілів, який

фактично буде зменшений, другий — посилює відповідальність за порушення митних правил, зокрема, для осіб, які ввозять в Україну авто в режимі транзиту або в режимі тимчасового ввезення.

Сама формула розрахунку суми акцизного податку, порівняно з попередньою версією законопроекту, не змінилась. Акцизний податок для авто, розрахований за запропонованою формулою, буде меншим за той, що діє сьогодні. Водночас, акциз на старі авто буде вищий через віковий коефіцієнт.

Закони передбачають низку послаблень для охочих придбати авто за кордоном: скасування обов'язкової екологічної норми Євро-5 та суттєве зменшення акцизу. Водночас вимагає, щоб усі авто на іноземній реєстрації, що вже перебувають в Україні, впродовж шести місяців пройшли митне оформлення та отримали українські номери [3].

Завдяки цьому імпорتنі легкові транспортні засоби стануть для українців доступнішими, а різниця в розмірі ставок для різних за об'ємом двигуна авто не буде суттєвою. Водночас, акцизний податок на старі авто буде вищий через віковий коефіцієнт, що стимулюватиме купувати новіші авто [2].

Таким чином, внесення цих змін дозволить легалізувати сотні тисяч транспортних засобів на митній території України, і при цьому збільшиться на мільярди гривень дохідну частину Державного бюджету України, а також суттєво зменшиться кількість адміністративних та кримінальних правопорушень за участю нерозмитнених транспортних засобів. Нова модель оподаткування дозволить зменшити вартість нових транспортних засобів і створить правові та економічні умови для реєстрації ввезених в Україну авто з іноземними номерами.

Список використаної літератури:

1. Державна фіскальна служба України. [Електронний ресурс].— Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/plani-ta-zviti-roboti>
2. Антикор. Розмитнення авто [Електронний ресурс].— Режим доступу: https://antikor.com.ua/articles/89946-rozmitnennja_avto_6_sposobiv_ne_platiti

3. Економічна правда. Закони про «євробляхи». Що ухвалила Рада: остаточні зміни. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2018/11/8/642468/>

Шайко Дар'я Русланівна

Студентка групи МEB-15-1

Навчально-науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи

Науковий керівник: Лепеха Марина Олександрівна,
старший викладач кафедри митної справи

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Поняття митної вартості є базовою категорією у системі митного законодавства з питань державної митної справи, тому що на основі митної вартості проводиться розрахунок митних платежів.

Відповідно до Брюсельської Конвенції про створення уніфікованої методології визначення митної вартості товарів 1950 року, митна вартість була визначена як нормальна ціна товару, за якою товар може бути проданий в країну призначення в момент подання митної декларації (тобто ціна, що укладається між незалежними один від одного продавцем і покупцем за умов повної ринкової конкуренції). Така ціна визначалась на умовах CIF у місці перетину митного кордону країни призначення [1].

У Генеральній угоді про тарифи і торгівлю (ГАТТ), підписаній 30 жовтня 1947 року [2], вказано, що митна вартість повинна ґрунтуватися на дійсній вартості імпортованого товару, на який розраховується мито. Під «дійсною вартістю» розуміється ціна, за яку, під час та в місці, визначеними законодавством країни яка імпортує, такий чи подібний товар продається або пропонується до продажу при

звичайному ході торгівлі за умов повної конкуренції. Таке ж визначення міститься і у Генеральній угоді про тарифи і торгівлю 1994 року, до складу якої увійшла Угода 1947 року, а також протоколи та домовленості в рамках даної Угоди (в тому числі і Марракеський протокол).

Згідно з Угодою про застосування статті VII Генеральної угоди про тарифи і торгівлю 1994 року митною вартістю імпортованих товарів є їх контрактна вартість, тобто та ціна, яка фактично сплачена або що підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт до країни імпорту. При чому в цій Угоді «митна вартість імпортованих товарів» означає вартість товарів для цілей стягнення адвалорних мит на імпортовані товари.

Визначення митної вартості має важливе значення, оскільки саме в його процесі встановлюється база для обчислення митних платежів: мита, податку на додану вартість, акцизного збору.

Питання оскарження рішень органів доходів та зборів з приводу коригування митної вартості автомобілів є досить актуальним питанням на сьогоднішній день. У багатьох випадках органи доходів і зборів приймають рішення про необхідність коригування митної вартості імпортованих транспортних засобів, наслідком чого є стягнення надмірно сплачених митних платежів. Використання адміністративного оскарження із цих питань на практиці не є дієвим механізмом, тому декларант чи уповноважена особа змушені звертатись в адміністративні суди із позовами щодо визнання протиправним і скасування рішень органів доходів та зборів про коригування митної вартості автомобілів.

Суди часто виносить висновок про те, що рішення про коригування митної вартості транспортних засобів в більшості випадків приймаються без обґрунтування неможливості застосування методів, що передують резервному. Так, Сумський окружний адміністративний суд за результатами розгляду справи №818/1466/18 зауважив, що органом доходів і зборів при застосуванні методу визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів за основу була взята митна декларація, згідно з якою вартість операції визначена не за ціною

договору (метод №1), а за резервним методом №6. На думку суду, таке визначення відповідачем митної вартості товару за ціною договору щодо ідентичних товарів суперечить змісту статті 59 Митного кодексу [3].

Разом із тим, непоодинокі випадки, коли правомірно приймаються такі рішення внаслідок ненадання інформації. Так, у справі №809/316/18 Івано-Франківський окружний адміністративний суд констатував наступне: "Застосуванню другорядних методів передують процедури консультацій з метою визначення основи вартості. Під час таких консультацій може здійснюватися обмін наявною інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності. Також митна вартість може визначатися за резервним методом відповідно до вимог, встановлених статтею 64 цього Кодексу [4].

Таким чином, питання визначення та підтвердження митної вартості транспортних засобів при імпорті є одним з найактуальніших у сфері взаємин суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Удосконалення митного законодавства з питань митної вартості дозволить уникнути різних підходів в його застосуванні при вирішенні спорів цієї категорії.

Крім того, нагального вирішення у сфері регулювання визначення митної вартості потребують наступні проблеми:

- відсутність довіри до вартості товару, зазначеної в договорі, і, як наслідок – часте ігнорування основного методу визначення митної вартості та необґрунтоване використання шостого (резервного методу). Частково вирішити цю проблему зможе запровадження обміну даними та відкриття доступу до бази даних з оформлення експортних декларацій для контролю вартості товару, який експортується в Україну;
- якість додаткових документів, які декларант відповідно до Кодексу має надати для доведення правильності визначення митної вартості. Необхідно законодавчо визначити критерії до експертних організацій, які уповноважені надавати висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, а також вимоги до оформлення зазначених висновків.

Список використаної літератури:

1. Брюсельська Конвенція про створення уніфікованої методології визначення митної вартості товарів (1950 р.). - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.wcoomd.org/en/about-us/legal%20instruments/~/_media/7E31EB9C9DC24D7984C217508F05D9E8.ashx
2. Генеральна угода з тарифів і торгівлі (ГАТТ 1947). - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_264.
3. Постанова Сумського окружного адміністративного суду від 08.05.2018 (№ в ЄДРСР 818/1466/18).
4. Постанова Івано-Франківського окружного адміністративного суду від 08.05.2018 (№ в ЄДРСР 809/316/18).

Шевченко Євгеній Дмитрович,

Студент групи МСБі-15-2

Навчально-науковий інститут економіки,
оподаткування та митної справи

Науковий керівник: Сторожук Олександр Володимирович,

к.е.н., докторант, доцент кафедри митної справи

ПОДАТКОВИЙ МЕХАНІЗМ У ПРОЦЕСАХ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасний стан інтеграції національних економічних систем призводить до постійних змін в механізмах регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання. Основною з складових такого регулювання є податкове регулювання зовнішньоекономічної діяльності підприємств. Воно в свою чергу виступає як сукупністю податкових форм, методів та інструментів за допомогою яких регламентується діяльність суб'єктів у сфері зовнішньоекономічних відносин, і виступає як один цілісний механізм.

У широкому розумінні цей механізм це сукупність заходів регуляторного,

нормативного, законодавчого характерів, яка адаптується до економічно-соціальних коливань в країні та міжнародної кон'юнктури. Даний механізм постійно вдосконалюється та врегульовується відповідно до змінних умов. Проведення виваженої податкової політики, спрямованої на збільшення та покращення зовнішньоторговельного обороту країни, залучення іноземного капіталу в національну економіку відіграє важливу роль в ЗЕД та визначає ефективність впливу даного фактору.

На даному етапі розвитку ринкових відносин податки виконують не тільки фіскальну функцію, як дієвий фактор стимулювання підприємницької діяльності, а і виступають ефективним регулятором соціально справедливого перерозподілу доходів. Враховуючи усі фактори впливу держава маніпулюючи механізмом нарахування та сплати податків при зовнішньоекономічній діяльності, податковими ставками і пільгами може стимулювати або обмежувати розвиток окремих галузей або сфер економіки.

В механізмі податкового регулювання за останній час були внесені значні зміни. Задля ефективнішої роботи митних органів та забезпечення швидкого оформлення митних товарів було впроваджено «Єдине вікно». Воно необхідне задля поліпшення бізнес-клімату та економічного зростання в країні.

Воно передбачає собою подачу до митного оформлення дозвільних документів в електронній формі. Це стосується всіх видів контролю, які нині проходять товари при переміщенні через митний кордон. Це і фітосанітари, і ветеринари, і екологи, і радіологи – всі інші контролери. Якщо вони видали документ, то мають його в електронній формі помістити у відповідну інформаційну систему, яка адмініструється органами доходів і зборів.

Дані про будь-які вжиті щодо товару рішення вносять в інформаційну систему "єдине вікно". Згідно із законом, автоматизована система управління ризиками (АСУР) є складовою єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів. Це має виключити неконтрольованість і різні підходи до визначення митної вартості товарів.

Згідно з даними прес-служби Державної фіскальної служби України будуть внесені зміни до Митного кодексу України, що визначатимуть термінологію «механізму «єдиного вікна» та порядок його реалізації. Крім того, новації передбачають застосування органами доходів і зборів під час здійснення митних процедур інформації з державних реєстрів про товари, які контролюються. До обов'язків Державної фіскальної служби України також буде віднесено визначення кодів згідно з УКТ ЗЕД товарів, щодо переміщення яких через митний кордон України встановлені заборони або обмеження, та ведення та оприлюднення на сайті ДФС переліків таких заборон або обмежень.

Отже, існує досить широкий перелік податкових інструментів, які важливі для зовнішньоекономічної діяльності, які формують податковий механізм. Крім того, важливу роль у регулюванні зовнішньої торгівлі грають митні платежі, що стягуються митними органами. Справляння податків в рамках зовнішньоекономічної діяльності входить в обов'язки митних органів, так як ці податки ставляться до митних платежів. Важливо відзначити, що митні платежі мають велике значення в якості доходів до бюджету країни. Задля покращення роботи постійно вносяться поправки та зміни, новітні впровадження та системи які застосовуються в міжнародній практиці, що значною мірою покращує зовнішньоекономічну діяльність та податкову систему в цілому.

Список використаної літератури:

1. Волосович С.В., Ліпіхіна Т.Д. Оподаткування зовнішньоекономічної діяльності: Навчальний посібник – Атіка, 2009. – 288 с.
2. Митний кодекс України – Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
3. К.В. Максимова. КОМПЛЕКС НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «Оподаткування зовнішньоекономічної діяльності» Київ – 2012.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАВЧАННЯ

в Університеті ДФС України

за митним спрямуванням

Університет державної фіскальної служби України — єдиний в Україні вищий навчальний заклад, який здійснює профільну підготовку фахівців для податкових та митних органів.

Кафедра митної справи ННІ економіки, оподаткування та митної справи здійснює підготовку здобувачів вищої освіти IV рівня акредитації за такими напрямками :

Спеціальність 073 «Менеджмент» навчає формувати управлінську систему, ефективно використовувати наявні ресурси, координувати та контролювати діяльність, проводити аналіз та прогнозування, приймати обґрунтовані організаційно-управлінські рішення стратегічного й тактичного характеру.

Бакалавр – Спеціалізація «Менеджмент митної справи»		
Мета освітньої програми — підготовка висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців з ґрунтовними теоретичними знаннями та практичними навичками з державної митної справи, оподаткування, організації і методики митного контролю та діяльності суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності; — надання професійної освіти у сфері митної справи з можливостями працевлаштування або продовження навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти.	Професійні компетентності — володіння навичками застосування основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД і здійснення контролю за достовірністю класифікації товарів відповідно до УКТ ЗЕД; — вміння застосовувати правила визначення країни походження товару та навички здійснення контролю за достовірністю відомостей, заявлених про країну походження товару; — вміння застосовувати методи визначення митної вартості та навички контролю заявленої митної вартості переміщуваних товарів через митний кордон України; — володіння навичками заповнення та контролю митної документації; — володіння навичками щодо обчислення митних платежів та контролю правильності їх обчислення, повноти і своєчасності сплати.	Працевлаштування Бакалавр з менеджменту митної справи може обіймати первинні посади за професійними назвами робіт, які є складовими класифікаційних угруповань, що потребують базової вищої освіти та відповідають кваліфікації за дипломом бакалавра. 1229.1 Начальник митного посту 2419.2 Консультант із зовнішньоекономічних питань 2419.3 Спеціаліст з кадрової роботи та державної служби 2419.2 Експерт із зовнішньоекономічних питань 3441 Інспектори митної служби 3449 Інші державні інспектори
Магістерська програма «Менеджмент митної справи»		
Мета освітньої програми — формування та розвиток загальних і професійних компетентностей в галузі теоретичної та прикладної підготовки, здійснення наукових досліджень з державної митної справи, оподаткування, теоретичного обґрунтування митної і податкової політики та митної безпеки. — здобуття знань з менеджменту, який передбачає зайнятість та можливість подальшої освіти та кар'єрного зростання: здобуття третього освітньо-наукового рівня (аспірантура, докторантура).	Професійні компетентності — вміння здійснювати контроль за дотриманням учасниками ЗЕД законодавства України при проходженні митних процедур; — володіння навичками застосування форм і технологій митного контролю товарів відповідно до заявленого митного режиму; — вміння здійснювати контроль за дотриманням заборон і обмежень відповідно до законодавства про державне регулювання зовнішньоторговельної діяльності; — володіння навичками з виявлення фальсифікованого і контрафактного товару і призначенням експертизи; — володіння навичками застосування методів збору і аналізу даних митної статистики зовнішньої торгівлі і спеціальної митної статистики для прийняття управлінських рішень у зовнішньоторговельній діяльності та діяльності митних органів; — володіння навичками забезпечення інформацією в галузі митної справи державних органів, організацій і окремих громадян та інформаційної підтримки зовнішньоторговельної діяльності на території України; — володіння навичками використання електронних способів обміну інформацією та засобів їх забезпечення, що застосовуються митними органами;	Працевлаштування Магістр з менеджменту митної справи може обіймати за кодами Класифікатора професій ДК003-2010: 1229.1 Начальник митного поста 2419.2 Консультант із зовнішньоекономічних питань 2419.3 Спеціаліст з кадрової роботи та державної служби 2419.2 Експерт із зовнішньоекономічних питань 3441 Інспектори митної служби 3449 Інші державні інспектори

Перевагою навчання за освітньою програмою "Менеджмент митної справи" є проходження переддипломної практики в митних органах України (обласні митниці, митні пости) та преорітетне працевлаштування випускників Університету ДФС України в митних органах України.

Спеціальність 071«Облік і оподаткування» допоможе у сфері розвитку й управління податковими процесами й бюджетними відносинами управляти фінансовим станом підприємства, розуміти сутність податкових ризиків, вміти здійснювати внутрішній контроль і вести податковий облік, консультувати у сфері оподаткування тощо.

Магістерська програма «Митна логістика»		
Мета освітньої програми	Професійні компетентності	Працевлаштування
— підготовка професійних кадрів з високим рівнем освіти в області митної логістики, які здатні здійснювати митні операції, ефективно управляти процесами фінансово-господарської діяльності, мінімізувати фінансові ризики, організовувати обліково-аналітичні процеси у роботі митних органів відповідно до міжнародних вимог та тенденцій розвитку; — сприяння формуванню у студентів науково-теоретичних знань та практичних навичок, компетентностей необхідних для працевлаштування та можливості здобуття третього освітньо-наукового рівня (аспірантура, докторантура).	— володіння навичками організації зовнішньоекономічної діяльності підприємства, розробляти та впроваджувати сучасні методи управління ЗЕД на підприємстві в умовах глобалізації; — вміння організовувати зовнішньоекономічні перевезення та розробляти схеми поставок товарів у міжнародних системах поставок; — вміння вести документообіг при міжнародних поставках; — володіння навичками організації посередницької діяльності щодо надання послуг в галузі митної справи (митний брокер та митний перевізник); — володіння навичками організації діяльності транспортно-експедиційних підприємств; — володіння навичками щодо оптимізації митних платежів та забезпечення контролю повноти і своєчасності їх сплати; — вміння застосовувати на практиці положення міжнародного митного законодавства, враховуючи специфіку діяльності суб'єкта ЗЕД.	Магістр з митної логістики може обіймати за кодами Класифікатора професій ДК003-2010: 3422 Агент з митного оформлення вантажів та товарів 3422 Брокер митний 1475.4 Менеджер (управитель) з логістики 1475.4 Менеджер (управитель) із зовнішньоекономічної діяльності 1443 Менеджер (управитель) з транспортно-експедиторської діяльності 2419.2 Логіст 2419.2 Консультант із зовнішньоекономічних питань 2419.2 Експерт із зовнішньоекономічних питань

Перевагою навчання за освітньою програмою "Митна логістика" є можливість отримати сучасні знання зі всіх сфер функціонування та управління діяльністю підприємства (митна сфера, оподаткування, бухгалтерський облік, інформаційні системи) . Це дозволить випускникам працевлаштуватись в провідні компанії України, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, або організувати власну посередницьку діяльність щодо надання послуг в галузі митної справи (митний брокер, агент з митного оформлення вантажів та товарів та митний перевізник).

Дирекція Навчально-наукового інституту економіки, оподаткування та митної справи:

Адреса: вул. Університетська, 31, м.Ірпінь, Київська обл., 08201, корпус В, каб. 601, 606

Тел. +380 (4597) 61-599 E-mail: 33.01@nusta.edu.ua

Кафедра митної справи:

Адреса: вул. Університетська, 31, м.Ірпінь, Київська обл., 08201, корпус В, каб. 632, 620, 607

Тел. +380 (44) 492-91-55

E-mail: 33.03@nusta.edu.ua customs1724@ukr.net

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

«МИТНИЙ FORUM»

**Матеріали круглого столу
(засідання студентського товариства
кафедри митної справи)**

21 листопада 2018 р.

Відповідальний за випуск – Сушкова О.Є.

Форматування та комп'ютерна верстка – Копотун А.М., Буднік І. О.

Матеріали подано у авторській редакції.

**Відповідальність за зміст матеріалів, їх відповідність вимогам чинного
правопису і достовірність фактів та статистичних даних несуть автори.**